

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

7. ČÍSLO / XXIII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

15. ÚNORA 2015

Z obsahu:

Rodina: Otec

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci 28. ledna 2015

- strana 2 -

Vyprávění člověka, který nedávno přešel do jiného života

Sv. Alfons Maria z Liguori

- strana 4 -

Memento mori!

Pamatuj na smrt!

P. Prof. Dr. Georg May

- strana 6 -

Satan a duše umírajícího křesťana

- strana 7 -

Těžce vydobyté „ano“

P. Alfons Maria Herre vypráví o své cestě k povolání kněze

- strana 8 -

O nejdražší oběti

mše svaté

- strana 10 -

Buď bez starostí!

Homilie olomouckého pomocného biskupa Mons. Josefa Hrdličky při pouti vdov 16. října 2014

- strana 11 -

Vzpomínky na papeže Pia X. (16)

- strana 12 -

Giotto di Bondone (kolem 1267-1337): Poslední soud. Capella Scrovegni, Padova (Itálie)

Rodina: Otec

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
28. ledna 2015, náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Budeme pokračovat v katechezích o rodině. Dnes se necháme vést slovem „otec“. Slovem, které je nám křesťanům drahé víc než každé jiné, protože je to jméno, kterým nás Ježíš naučil nazývat Boha: Otec. Význam tohoto jména dostal novou hloubku právě ze způsobu, jakým jej Ježíš používal ve vztahu k Bohu a ukázal svůj zvláštní vztah k Němu. Požehnané tajemství niternosti Boha – Otce, Syna a Ducha – zjevené Ježíšem je jádrem naší křesťanské víry.

„Otec“ je slovem, které znají všichni, slovem univerzálním. Označuje základní vztah, jehož realita je stará jako dějiny člověka. Nicméně v dnešní době se mluví o „společnosti bez otců“. Jinými slovy, zejména v západní kultuře jako by postava otce symbolicky absentovala, zmizela, byla odstraněna. Nejprve to bylo vnímá-

no jako nějaké osvobození: osvobození od otce-pána, od otce reprezentujícího zákon ukládaný zvnějšku, otce, který cenzuruje štěstí svých dětí a překáží emancipaci a autonomii mladých. V minulosti někdy v některých domovech vládlo autoritářství, v některých případech svévolle, když rodiče zacházeli se svými dětmi jako s otroky a nerespektovali osobní požadavky jejich růstu a otcové jim nepomáhali nastoupit cestu svobody a přijmout vlastní odpovědnost, aby mohli vytvářet budoucnost svou i celé společnosti. Ne- ni to snadné vychovávat dítě ve svobodě.

Takový postoj zajisté není dobrý, avšak často dochází k přechodu z jedné krajnosti do druhé. Zdá se, že problémem našich dnů již není dotěrná přítomnost otců, ale spíše jejich absence, jejich nezvěstnost. Otcové jsou někdy tak soustředěni sami na sebe, na svoji práci a někdy na svoje

vlastní individuální vztahy, že zapomínají i na rodinu. A nechávají malíčky a děti samotné. Ještě jako biskup Buenos Aires jsem si všiml, že dnešní děti se někdy cítí jako sirotci, a často jsem se tatínků ptal, zda si hrají se svými dětmi, zda mají odvalu a lásku ztrácet čas s dětmi. Odpověď byla ve většině případů ošklivá: „Já přece nemohu, mám tolik práce...“ Takovému vyrůstajícímu dítěti otec chyběl, nehrál si s ním, neztrácel s ním čas.

Chtěl bych během této společné reflexe o rodině říci všem křesťanským komunitám, že musíme být pozornější. Absence otcovské postavy v životě malíčkových a dětí způsobuje mezery a rány, které mohou být i velmi závažné. Deviatec dětí a dospívajících lze skutečně v mnoha případech vysvětlit tímto nedostatkem, touto nouzí o příklady a spolehlivé průvodce jejich každodenním životem, nedostatkem blízkosti, nedostatkem otcovské lásky. Dojem mnoha mladých, že jsou sirotky, je hlubší, než si myslíme.

Jsou sirotci, ale v rodině, protože tatínkové doma chybějí. Fyzicky také, ale

Dokončení na str. 9

„A zase je tady doba postní.“ Tak možná někdo zareaguje při pohledu na liturgický kalendář, zvláště když si uvědomí, že je to doba odříkání, pokání a intenzivního rozjímání vykupitelského díla Kristova. Ale toto vyjádření může mít i jinou rovinu: Zdá-li se nám, že čas od minulé doby postní utekl nějak rychle, pak jsme na správné cestě – dny našeho pozemského života se zkracují, nevíme, kolik času nám Bůh dopřeje, abychom mohli ještě obrátit svá srdce a konat dobré skutky. Ano, čas utíká, a nikdo z nás neví, kdy ten jeho bude zastaven.

V tomto kontextu se nám odkrývá v plném významu ono: „Prach jsi a v prach se obrátíš.“ Svatý Alfons velmi barvitě líčí, co se stane s naším tělem po smrti. (str. 4) Nechce však člověka znechutit pohledem na rozklad lidského těla. Ale naopak chce, aby si člověk i přes svou nespornou velikost v Božích očích uvědomil, jak je jeho tělesná schránka pomíjivá a život zde na zemi krátký. A vede k zásadní otázce, na kterou jednou budeme muset všichni bez rozdílu odpovědět při

Editorial

Božím soudu: Jaké plody jsi přinesl? Nemysleme si, že stačí přinášet dobré ovoce až zítra – co když žádné „zítra“ nebude? A pak: i špatné ovoce je plodem stromu našeho života...

Tak myšlenka na smrt by nás měla odvést od zlého a posílit v konání dobra. (str. 6) Musíme však počítat, že Satan nás „nepustí“ zadarmo: „Legie ďáblů čekají na tvoji duši.“ (str. 7) Máme ale jistotu, že Panna Maria, naši andělé a naši svatí patroni nás budou před útoky Satana bránit. Oni nás ubrání, ale musíme v pokoře prosit o ochranu a otevřít se jejich mocnému působení v našich životech.

V těchto dnech se podávají přihlášky do kněžského semináře. Modleme se za ty, kteří se rozhodují a chtějí upřímně poznat, zda je Bůh volá do své svaté služby. Někdy je cesta ušlapaná, přímá, jindy zase trnitá, klikatá. Dává-li však Bůh povolání, dává k němu i všechny potřebné milosti; a až do poslední možné chví-

le se uchází o dotyčného – jak tomu bylo i u P. Christophu Alfonse Marii Herreho. (str. 8) Velikost kněžského poslání vystihl kardinál Mauro Piacenza: „Není možné pochopit kněze bez svatě Eucharistie a svatě Eucharistie by neexistovala bez kněze.“ V Roce zasvěceného života a v roce Národního eucharistického kongresu mějme před očima tuto neoddelitelnou jednotu – Eucharistie a kněz. Je jistě dobré připomenout si také základní nauku o nejdražší oběti mše svaté. (str. 10)

Rodině se kromě katecheze Svatého otce věnuje i homilie biskupa Josefa Hrdličky při loňské pouti vdov. (str. 11) A možná právě zde si můžeme vzít poučení pro dobu postní: Budme bez starosti, Pán se postará. Ale musíme Bohu důvěřovat a cele se mu odevzdat. A to jde jen s čistým srdcem. Po takovém srdci touží i Bůh. Právě o to jde v době postní – chcí se obrátit a očistit své srdce, a Bůh dává milost a prostředky, abych toho dosáhl: tak proč ještě otálet?

Daniel Dehner

Krátka epizoda z Ježíšova působení, které dnes můžeš být svědkem, ti dává nejdříve naléhavě, jak žalostný je stav duše postižené malomocenstvím hříchu. Využiješ-li s náležitou přípravou této příležitosti, přesvědčíš se, jak dobrotivý a mocný je Pán k těm, kteří u něho hledají záchranu.

Malomocenství je v době Ježíšova působení na této zemi nemocí nejtěžší a nejvíce skličující. Pán se tu setkává s mnoha podobami lidského utrpení. Ale zatímco posedlé, ochrnutlé, chromé, postižené slepotou, smrtelnou horečkou či krvácením přivádějí lidé nebo známí k Ježíšovi, malomocnému nemá kdo takto posloužit. Je svou nevyléčitelnou chorobou nejen odsouzen k pozvolnému umírání a rozkladu, který napadá jeden úd za druhým, ale je navíc zbaven i každé lidské opory. Je vyhoštěn z lidského společenství a musí se dokonce sám starat o to, aby se mu všichni zdaleka vyhýbali. Takový lidmi vyhoštěný nešťastník se může cítit jako prokletý, kterého zavrhl sám Bůh.

Předpisy Mojžíšova zákona jsou tak přísné, že ti mohou připadat až nelidské. Ovšem ve společnosti, která proti této zákeřné, pozvolné a nakažlivé smrti nemá žádné prostředky, bys těžko našel jiný způsob ochrany. Jestliže postiženému není pomoci, ani těm, kteří jsou zatím zdraví, nezbyvá nic jiného než stranit se nakažených, kteří ohrožují ostatní.

Četba starozákonních předpisů, jak se uchránit všeho nečistého, by tě však měla podnítit k zamyšlení, jak velká je podobnost mezi malomocenstvím těla a malomocenstvím duše. Uvědomuješ si, že hřích, a hlavně pak hřích sobectví a nečistoty, znetvořuje a ohrožuje tvou duši mnohem povážlivěji než vřed malomocenství? Neměl bys s podobnou rozhodností vyhostit od sebe všechno, co tě přivádí do blízkosti a do styku s nečistým hříchem? Nakazit se opovážlivě a lehkomyslně můžeš snadno sám, ale uzdravit se už není v tvých silách. Je to o to závažnější, že žiješ uprostřed světa, který si tak libuje ve všem, co je nečisté, a ze svého středu vylučuje naopak ty, kteří mu vadí tím, že chtějí zůstat čistí a neposkvrnění.

Dnes se však setkáváš s malomocným, který se rozhodl nedbat platných předpisů. Nezaněvřel na lidi ani neproklíná Hospodina za svůj krutý osud. Jeho tě-

Milost očištění

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Chci, buď čistý!

lo chřadne, ale v jeho duši nezemřela víra. Vzpomněl si, jak Elizeus uzdravil Námána,⁽¹⁾ a věří, že má přijít Mesiáš, který je více než prorok. Když se pověst o Ježíši z Nazareta dostala až k němu, probudila v něm naději a rozhodnutí opustit předepsané vyhnanství a najít tohoto Dobrodince.

V rozrhaných šatech, s rozpuštěnými vlasy a zahaleným vousem se vydal na cestu, až dosáhl toho, že stanul Pánu tváří v tvář. Ještě dříve, než otevře svá ústa, projeví svůj postoj k Ježíši tím nejpřirozenějším a nejvýmluvnějším způsobem: padá před Mesiášem na kolena. Dobře si zapamatuj slova, která uslyšíš z úst tohoto vyhoštěnce: Pane, chceš-li, můžeš mě očistit. Jak výstižně a přesně vyjádřil celou svou pokornou víru a důvěru! Pronáší obdivuhodnou modlitbu, která spíše než prosbou je upřímným vyznáním a oslavou Ježíšovy moci a dobroty. Nepřednáší mu svou naléhavou žádost, ale dává se mu k dispozici, aby na něm mohl zjevit svoji všemohoucí slitovnost a lásku. Boží milosrdenství nečeká na to, že je bude přesvědčovat a přemlouvat, aby tě uzdravilo, vždyť proto přišlo na tento svět, je však zapotřebí, abys mu dokonale otevřel své brány.

„Chci, buď čistý!“ A ihned od něho odstoupilo malomocenství. Zákon pamatuje na způsob, jak se může očištěný vrátit zpět do společenství, ale nikdo si tu nepamatuje, že by se někdo, kdo byl plný malomocenství, představil kněžím jako zcela očištěný. Jdi, ukaž se knězi... jim na svědectví, aby viděli, že již povstal onen Prorok v Izraeli, který má vpravdě božskou moc. Jak to, že právě ti, kteří by měli jako první pochopit toto znamení, odmítají uvěřit? Uzdravený, který nemlčí, jak mu bylo uloženo, protože jeho radost je v tomto případě větší než jeho poslušnost, tak působí rozruch, který jen podněcuje nelibost Ježíšových nepřátel.

Zázrak, kterého jsi byl svědkem, se opakuje pokaždé, kdykoliv přicházíš knězi ukázat své malomocenství a s upřímnou

Liturgická čtení

1. čtení – Lv 13,1–2.45–46

Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi: „Jestliže se u někoho ukáže na holé kůži vřed, strup nebo světlá skvrna – což bývají příznaky zhoubného malomocenství – ať je přiveden k veleknězi Áronovi nebo k některému z jeho synů kněží. Malomocný, na němž se objeví tato vyrážka, ať chodí v roztržených šatech, s rozpuštěnými vlasy a se zahalenými vousy a bude volat: Nečistý, nečistý! Je nečistý po všechen čas, pokud bude mít vyrážku. Je nečistý, bude bydlet sám, musí se zdržovat mimo tábor.“

2. čtení – 1 Kor 10,31–11,1

Bratři! Ať jíte, ať pijete nebo cokoli jiného děláte, všechno dělejte k Boží oslavě. Nebuďte pohoršením ani židům, ani pohanům, ani Boží církevní obci. Já se také snažím o to, abych ve všem pamatoval na druhé, a nehledím na to, co je prospěšné mně, ale na to, co prospívá všem, aby tak mohli dojít spásy. Napodobujte mne, jako já (napodobuji) Krista.

Evangelium – Mk 1,40–45

K Ježíšovi přišel jeden malomocný a na kolenou ho prosil:

Dokončení na str. 5

kajcností se vyznáváš Pánu ze své ničemnosti.⁽²⁾ I kdyby nemoc tvé duše byla jakkoliv pokročilá, Pán má i pro tebe slova plná útěchy: *Chci, buď čistý.* Tato slova však chápej také jako jeho příkaz: Ježíš chce, abys byl a zůstal čistý v myšlenkách, slovech i skutcích po celý zbytek života. To je správný způsob, jak se můžeš odvděčit za uzdravení, které tě vytrhlo ze smrti a vrátilo k životu: když nadále ty sám budeš dělat všechno tak, aby to *sloužilo k Boží oslavě*, a budeš přitom *pamatovat na druhé a na to, co jim prospívá, aby mohli dojít spásy.* Přičiň se, jak jen můžeš, aby lidé *odevšad chodili za Ježíšem.*

Nepřestávej všude rozhlašovat svým slovem i příkladem, jak *šťastný je ten, komu byla odpuštěna nepravost. Radujte se z Pána a těšte se všichni, kdo jste upřímného srdce.*⁽³⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. 2 Král 5,14; ⁽²⁾ žalm 32;

⁽³⁾ tamtéž

Vyprávění člověka, který nedávno přešel do jiného života

„Prach jsi a v prach se obrátíš.“ (Gn 3,19)

I.

Pamatuj, že jsi ze země a do země se zase vrátíš. Přejde den, kdy zemřeš a přijdeš do jámy, kde shniješ a pokryjí tě červi. „Máš ustláno na červech, přikrývku máš z larev.“ (Iz 14,11) Všechny potká stejný osud. Vznešené i prosté, knížata i poddané. Jakmile při onom posledním otevření úst se duše oddělí od těla, přejde duše do věčnosti a tělo se obrátí v prach. „Zadržíš jim dech, zanikají, navracejí se ve svůj prach.“ (Ž 104,29)

Představ si, jako bys viděl nějakou osobu, která před nedávnem vypustila ducha. Pozoruj tělo mrtvol, která je ještě v posteli, hlavu pokleslou na hrud, vlasy rozčuchané a smrtelným potem ještě spleené, oči vpadlé, líce uvadlé, obličej popelavý, rty a jazyk šedivé, tělo chladné a těžké. Kdo ji uvidí, zbledne a zatřese se. Mnoho lidí při pohledu na zemřelého příbuzného nebo přítele změnilo svůj život a opustilo svět.

Ještě větší hrůzu vyvolá mrtvola, když se začíná rozkládat. Uplynulo sotva čtyřicet hodin od chvíle, kdy tento mladík zemřel, a už je cítit zápach. Musí se otevřít okna a spálit hodně kadidla, musí se rychle poslat do kostela, aby ho pochovali do země, aby celý dům neonemocněl. A na tom, že tělo patřilo urozenému, na tom nezáleží, aby přesto nevydával nesnesitelný zápach. Velmi zapáchají mrtvoly bohatých, říká jakýsi spisovatel.

Podívej se, kde je tento pyšný, kam došel tento zpustlík! Dříve ve společenských kruzích vítaný a žádaný, teď se stal pro každého, kdo na něho pohlédne, postrachem a hnusem. Proto pospíchají příbuzní, aby ho dostali z domu, a platí nosiče, aby ho zavřeli do rakve, odnesli a hodili do jámy. Dříve se všude proslavil svým vtípem, svojí slušností, svým příjemným zevnějškem a svými dobrými nápady. Ale zakrátko potom, co zemřel, se vytratila vzpomínka na něho. Jeho památka zašla. (srov. Ž 9,7)

Při zprávě o jeho smrti řekl jeden člověk: Ten si vydobyl cti. Druhý řekl: Zanechal svůj dům náležitě opatřený. Další

smutní nad tím, že jim zesnulý nezajistil nějaké výhody, jiní se těší, že jim jeho smrt přinesla užitek. Ale brzy se o něm nebude mluvit. A hned na začátku nechtějí o něm nejbližší příbuzní mluvit, aby se jejich bolest neobnovovala. Při soucitných návštěvách se mluví o jiných věcech, a když se někdo zmíní o zemřelém, řeknou mu příbuzní, aby raději už o něm nemluvil!

Připomeň si, že tak jako při smrti tvých přátel a příbuzných se budeš chovat ty, tak také jiní se zachovají vůči tobě. Žijící vystupují, jenom aby se objevili a převzali majetek a byt zemřelého do vlastnictví, ale na mrtvého se řeč zaměří jenom málo nebo vůbec ne. Na začátku budou příbuzní několik dnů zarmoucení, ale brzy se budou těšit s věcmi, které jim připadly, takže záhy se budou spíše z jeho smrti radovat a v těch pokojích, kde zesnul a Ježíšem Kristem byl souzen, se bude jíst, hrát, tancovat a smát jako dříve. A tvoje duše – kde bude pak?

PROSBY

Ježíši, můj Spasiteli! Děkuji Ti, že v době, kdy jsem žil v Tvé nemilosti, jsi mne nechal zemřít. Jak moc si zasloužím, abych byl v pekle! Kdybych toho dne a té noci zemřel, jak by to bylo se mnou po celou věčnost? Pane, děkuji Ti za to. Přijímám svoji smrt jako zadostiučinění za všechny své hříchy a přijímám ji tak, jak se Ti zlíbí. Protože jsi se mnou vytrval, počkej na mě ještě trochu. Nechej mě, abych svoji bolest oplakal. Dej mi čas, abych oplakal urážky, které jsem Ti způsobil, dříve než mě budeš soudit. Nechci už odporovat Tvému hlasu. Kdo ví, jestli tato slova, která jsem četl, nejsou pro mě posledním zvoláním! Vyznávám, že nezasloužím milosrdenství, Ty jsi mi často odpustil a já nevděčný jsem Tě znovu urážel. „Zkroušeným, zdrceným srdcem, Bože, nepohrdáš.“ (Ž 51,19) Protože Ty, ó Pane, srdcem, které se pokořilo a je plné lítosti, nemůžeš pohrdnout, pohlédni tedy na hříšníka, který se s lítostí k Tobě obrací. Nezapuzuj mě od své tváře a nevyháněj mě pryč. Ty jsi přece řekl: „Kdo ke mně přichází, nevyvrh-

nu ho ven.“ (Jan 6,37) Je to pravda, já jsem Tě potupil více než jiní, protože jsem byl Tebou více obdarován světlem a milostí než jiní. Jenom krev, kterou jsi pro mne prolil, mi dává odvahu a nabízí mi odpuštění, když lituji. Ano, moje nejvyšší Dobro, lituji z celé duše, že jsem Tebou pohrdal. Odpusť mi a dej mi milost, abych Tě v budoucnu litoval. Často jsem Tě urážel. Můj zbývající život, můj Ježíši, nechci strávit tím, abych Tě urážel, nýbrž abych jenom způsobené urážky oplakával a Tebe, nekonečné lásky hodný Bože, z celého srdce miloval.

Maria, moje naděje, pros Ježíše za mě! Amen.

II.

Abys lépe viděl, co jsi, milý křesťane, pak jdi, jak říká svatý Jan Zlatoústý, ke hrobu. Všimni si prachu, popela, červů a zavzlykej. Viz, jak ta mrtvola zežloutla a pak zčernala. Pak se ukázala na celém těle bílá a odporná plíseň, potom prýští slizovitý a smrdutý hnis, který odkapává na zem. Při tomto rozkladu se namnoží množství červů, kteří se z téhož masa živí. K nim se přidruží krysy, aby se na té mrtvole pásly. Zatímco ti jedni obíhají zvenku, ti druhí pronikají do úst a do vnitřností. Tak se postupně rozpadají líce, rty a vlasy, nejdříve odpadnou žebra, potom paže a stehna. Potom, co červi strávili všechno maso, požívají sebe navzájem a nakoniec nezůstane z toho těla nic než smrdutá kostra, která se za čas rozpadne tím, že se kosti oddělí od sebe a hlava spadne od trupu. „Rázem byly jako pleva na mlatu v létě; odnesl je vítr a nezůstala po nich ani stopa.“ (Dan 2,35) – Podívej se, co je člověk! Je hrstka prachu, kterou odváne vítr jako z mlatu.

Podívejte se na toho šlechtice, který byl nazýván rozkoší, duší společnosti. Kde je? Běžte do jeho pokoje, on už tam není. Když hledáte jeho lože, už bylo dáno

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

jiným, jeho šaty a zbraně převzali už jiní a rozdělili si je. Jestliže ho chcete vidět, jděte k tomu hrobu, kde se změnil v nečistotu a masa zbavené kosti. Ó Bože, ten se živil tolika rozkošemi, odíval tak velkou nádherou, a jeho tělo obsluhované tolika sloužícími je teď v takovém stavu!

Vy světci, byli jste velmi moudří, když jste z lásky k tomu Bohu, kterého jste jedinečně na tomto světě milovali, uměli svá těla umrtvovat, a teď jsou vaše kosti uchovávány ve zlatě a ctěny jako svaté relikvie a vaše krásné duše zakoušejí Boha, kterému půjdou vstříc po posledním soudu, jehož se zúčastní také vaše těla, aby se stala účastníky slávy, tak jak se v tomto životě podílela na kříži. Toto je ta pravá láska k tělu, nezatěžovat je zde na zemi zneužíváním, aby se na věčnosti stalo šťastným, a odpírat mu taková potěšení, která by je mohla učinit věčně nešťastným.

CHVÁLY A PROSBY

To je tedy ono, můj Bože, co se stane s mým tělem, jímž jsem Tě tak často urážel! Ach! Červi a hniloba! Ale já se nermoutím, můj Pane! Je mi daleko milejší, že se moje tělo tak rozloží, než abych ztratil Tebe, své nejvyšší Dobro. To, co mě zarmucuje, je, že já - místo toho, abych si taková ubohá potěšení zakázal, jsem Tobě způsobil tolik nelibosti. Ale nechci chovat žádnou nedůvěru ve Tvé milosrdenství. Tys čekal, abys mi odpustil! „Hospodin čeká na hodinu vašeho omilostnění, proto povstane, aby se nad vámi slitoval“ (Iz 30,18), a Ty mi chceš odpustit, když budu litovat. Ano, z celého srdce lituji toho, že jsem Tebou, nekonečná Dobrota, opovrhoval. Se svatou Kateřinou z Janova Ti chci říci: „Můj Ježíši, už žádné hříchy, už žádné hříchy!“ Ne, už nikdy nechci zneužívat Tvoji trpělivost a tak dlouho otálet, abych Tě, moje ukřižovaná Lásko, obejmul, až mi budeš dán v mé smrti zpovědníkem.

Od nynějška Tě objímám, od nynějška Ti odporučím svoji duši. „Do Tvých rukou, Pane, poručím svého ducha.“ Moje duše byla tolik let na tomto světě a nemilovala Tě. Dej mi světlo a sílu, abych Tě v ještě zbývajícím životě miloval. Nechci to přesouvat na hodinu smrti, abych Tě miloval. Od tohoto okamžiku Tě objímám a slibuji, že Tě už nikdy neopustím.

Ó svatá Panno, spoj mě s Ježíšem Kristem a dosáhni toho, abych Ho už nikdy neztratil. Amen.

„Chceš-li, můžeš mě očistit.“ Ježíš měl s ním soucit. Vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl mu: „Chci, buď čistý!“

A hned od něho malomocenství odešlo a byl očistěn. Ježíš ho hned poslal pryč a přísně mu nařídil: „Ne abys někomu o tom říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a při-

nes obět za své očistění, jak to nařídil Mojžíš - jim na svědectví.“

On odešel, ale začal to horlivě rozhlašovat a tu událost rozšiřovat, takže Ježíš už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. Přesto však chodili k němu lidé odevšad.

III.

Můj bratře, v tomto popisu smrti spatruješ sám sebe, a to, co se bude dít s tebou. „Pamatuj, že prach jsi a v prach se obrátíš.“ Nezapomeň, že za několik málo let a možná za několik měsíců nebo dnů se staneš hnilobou a blátem. Job se těmito myšlenkami stal svatým: „Volám na hrob: »Jsi můj otec!« Na červa: »Ty jsi má matka a má sestra!«“ (Job 17,14)

Všechno musí skončit. A jestli bude tvá duše ve smrti ztracena, budeš mít všechno ztraceno. Představ si, říká svatý Vavřinec Justinián, jako bys už byl mrtev, vždyť víš, že musíš zemřít. (De ligno vitae. C. 4) Když bys už zemřel, co by sis přál, abys neudělal? Teď, když jsi živý, pomysli, že jednou budeš mrtvý. Svatý Bonaventura říká: „Aby kormidelník dal člunu správný směr, sedne si na konec člunu. Stejně si má člověk, aby vedl dobrý život, vždycky představovat, jako by byl mrtvý.“ „Odtud,“ říká svatý Bernard, „se nejdříve podívej a začervenej se: přehlédni hříchy mládí a zastyď se nad nimi. Pohlédni na hříchy středního věku a zavzlykej nad nimi. Pohlédni na hříchy mužného věku a zaplač. Podívej se na hříchy pokročilého stáří a třese se. Přehlédni současná poslední provinění svého života, třese se a pospíchej zařadit pomoc proti tomu.“

Svatý Kamil de Lellis říkal sám sobě, když nahlížel do hrobů zemřelých: „Kdyby tito znovu ožili, co by udělali pro svůj věčný život? A já, který mám ještě čas, co dělám pro svoji duši?“ To řekl světec z pokory. Ty ale, můj bratře, se možná můžeš doopravdy trást, jestliže jsi tím neplodným fíkovníkem, o němž Pán řekl: „Už po tři roky přicházím pro ovoce na tomto fíkovníku a nenalézám je.“ (Lk 13,7) Ty jsi na světě déle než tři roky - jaké plody jsi přinesl? „Podívej se,“ říká svatý Bernard, „Pán hledá nejenom květy, ale chce i plody. To znamená nejenom dobrá přání a předsevzetí, ale žádá také svatá díla. Snaž se te-

dy využít tohoto času, který ti Bůh skrze svoje milosrdenství dopřeje. Nečekej tak dlouho, až přijde čas, kdy si budeš přát konat dobro, když už čas nebude a bude ti řečeno: Už není čas, odejdi rychle! Teď je čas odejít z tohoto světa. Pospíchej! Co se stalo, stalo se.

CHVÁLY A PROSBY

Pohled, můj Bože, já jsem ten strom, který by už po mnoho let zasloužil zaslechnout ta slova: „Vysekni ho, proč ještě zabírá místo?“ Ano, vždyť tak dlouho jsem na světě a nepřinesl jsem Ti žádné jiné plody než bodláčí a trny - hříchy.

Ale Ty, Pane, nechceš, abych zoufal. Ty jsi řekl, kdo Tě hledá, nalezne Tě. „Hleďte a naleznete.“ Hledám Tě, můj Bože, a žádám Tvoji milost. Všechny urážky, které jsem Ti učinil, se mi nelíbí z celého srdce, mohl bych z bolesti nad nimi zemřít. Dříve jsem utíkal od Tebe, teď si ale vážím Tvého přátelství více než majetku všech království světa. Tvému hlasu už nechci dále odporovat. Chceš mě celého pro sebe? Oddávám se Tobě úplně, bez výhrad. Ty ses vydal na kříži za mě. Odevzdávám se Ti úplně.

Ty jsi řekl: „Požádáte-li mě o něco v mém jménu, učiním to.“ (Jan 14,14) Můj Ježíši, v důvěře v toto velké příslibení Tě prosím ve Tvém jménu a kvůli Tvým zásluhám o Tvoji milost a lásku. Dej nadbytek milosti a své svaté lásky mojí duši, kde bylo hříchu v nadbytku. Děkuji Ti, že jsi mi dal pochopení, abych tuto prosbu k Tobě vznesl. To, že jsi je vzbudil, je znamením, že mě chceš vyslyšet. Vyslyš mě, můj Ježíši! Dej mi velkou lásku k Tobě, pevnou touhu, abych se Ti líbil, a dej mi tedy sílu, to skutečně činit.

Ó Maria, moje mocná Přímělkyně, vyslyš mě také Ty. Pros Ježíše za mě! Amen.

Z knihy Vorbereitung zum Tode oder Betrachtungen über die ewigen Wahrheiten um fromm zu leben und selig zu sterben vom heiligen Alphons Maria von Liguori přeložil -mp-

Memento mori! Pamatuj na smrt!

V začátcích si všechny duchovní společnosti nastavují vysokou laťku. S velkou horlivostí a stejnou přísností se snaží dobývat nebeské království. Když byl založen řád trapistů, zdravili se členové tohoto řádu slovy „Memento mori“ – Pamatuj, že musíš umřít. Tento pozdrav je varováním nejenom pro příslušníky tohoto řádu, ale pro všechny lidi: Nezapomeň, že musíš umřít. Myšlenka na smrt je prospěšná, protože odstraňuje od zla a pobízí nás k dobrému, ke konání dobra.

Myšlenka na smrt nás tedy odstraňuje od zlého. Protože víme, že po smrti nemůže už nikdo nic dělat, pak může už jen trpět. A po smrti nastane soud. „Běda, co budu já ubohý říkat, když i spravedliví malomyslní?“ Tak to stojí v hymnu „Dies irae, dies illa“. Kdo myslí na smrt, bude od zlého odstrašován, bude překonávat pokušení. Nedovolí si pozemské rozkoše a nebude hledat své štěstí v pomíjivých radostech. Řecká pověst vypráví, že v roce 400 př. Kr. v Syrakusách na Sicílii žil tyran jménem Dionýs. Tento tyran pořádal nádherné hostiny a slavil jeden svátek za druhým. Jeden přítel jménem Damokles prosil, jestli by se mohl jednou zúčastnit takové oslavy. Dionýs mu splnil tuto prosbu. Pozval ho a předložil mu nejlepší pokrmy a nejsilnější nápoje. Když ale Damokles vzhlédl, tu uviděl, že nad ním visel meč upevněný na koňské žíně, a v tom okamžiku ho přeshla chuť. Visel nad ním pověstný Damoklův meč. Také nad námi visí Damoklův meč, to je smrt, ta smrt, kterou musí každý podstoupit. Může přijít kdykoliv. Víme, že musím zemřít, ale nevím jak, ani kdy, ani kde. Ale to jedno vím: Když zemřu ve smrtelném hříchu, jsem navěky ztracen. Když ale zemřu v milosti, budu navěky zachráněn.

Myšlenka na smrt nás může odstrašit od zlého a posílit v konání dobra. Protože když ještě máme čas, můžeme také čas využít. Když ještě můžeme konat dobro, máme ho také dělat. Nám kněžím říkali v semináři: „Slavte každou mši svatou tak, jako by to byla vaše poslední!“ Správ-

ná, dobrá, znamenitá myšlenka! Využijte příležitosti ještě jednou přinést Otci v nebi oběť Kristovu a tímto způsobem poskytnout požehnání nesčetným lidem.

K císaři Karlu V. přišel jednoho dne jistý plukovník a prosil o propuštění ze služeb. „Proč chceš službu vypovědět?“ ptal se ho císař. Plukovník odpověděl: „Chtěl bych ještě mezi neklidem života a smrtí mít okamžiky k úvahám, abych se připravil na smrt.“ Císař Karel V. nikdy nezapomněl na tuto větu. Předsevzal si konat totéž. A tak složil v letech 1555 a 1556 svoje koruny – měl jich totiž více – a uchýlil se do kláštera „San Juste“ v Estremaduře ve Španělsku. Tam zemřel po dvou letech blaženou smrtí. Také my máme čas, který je nám dán, ještě využít a máme si pro tento účel častěji připomínat smrt. Když na kostele zvoní umíráček, když někdo zemřel, pak bychom si měli připomenout: Možná budu já ten příští. Když vykonáváme dušičkovou pobožnost, víme se stoprocentní jistotou, že jeden z nás klesne do smrti jako první z této farnosti. Když si na Popeleční středu sypeme popel na čelo, tehdy nám církev připomíná: „Pomni, človče, že prach jsi a v prach se obrátíš!“ Připomínáme si smrt, když se účastníme pohřbu, a v obřadu je také prosba za toho, který bude

jako první následovat zemřelého. Pohled do hrobu je pro nás léčivý. Tímto způsobem si připomeneme smrt a to nás vyzývá, abychom zbývající čas využili. „Využívejte času,“ říká apoštol Pavel, „neboť dny jsou zlé.“

Víme o svatých, kteří zvláštními zážitky, které se týkaly smrti, byli přivedeni k obrácení. Pozdější opat Silvestr stál u hrobu svého přítele a tu ho napadla myšlenka: „Co jsem já, to jsi byl také ty. Co jsi ty, to budu také já.“ Toto poznání ho přivedlo k tomu, že opustil svět a uchýlil se do kláštera a tam vedl život ve svatosti – také ale v činném působení, zvláště jako zpovědník a kazatel. Smrt učí živé. Smrt nás učí žít tak, abychom obstáli u soudu. A můžeme si prokázat vzájemně velkou službu tím, že si budeme smrt připomínat. Je užitečné chodit na hřbitov, protože na hřbitově nám přicházejí myšlenky na smrt. Je užitečné modlit se za zemřelé, protože víme, že také my budeme v situaci, kdy se za nás budou muset modlit.

*„Milý Spasiteli, buď tak dobrý,
a nechej svoji drahou krev téci do očistce,
kde ubohé duše konají pokání.
Ony trpí hořkou bolest,
buď jim milostivý!“*

Pier Francesco Mola (1612–1666):
Vidění sv. Bruna

Mnozí z vás znají knihu *Následování Krista*, kterou napsal Tomáš Kempenský. Tomáš měl bratra, jmenoval se Gerhard. Ten postavil dům a pozval svého bratra Tomáše, aby ho navštívil. Tomáš tam šel a prohlédl si dům. Potom řekl: „Dům je pěkný, ale má jednu nevýhodu.“ – „Jakou?“ – „Nevýhoda spočívá v tom, že má dveře.“ – „Ale přece,“ říkal bratr, „to není žádná nevýhoda, když dům má dveře.“ – „Ale ano, protože těmi dveřmi tě jednou vynesou.“

Připomněl mu tedy smrt, při níž bude muset ten dům opustit. A tak musíme také my, když vstoupíme do svých domovů a když z nich vycházíme, si připomínat toto: Jednou půjdeme naposledy dovnitř a jednou nás naposled odtud odnesou.

Být bdělý a využívat čas! V Lukášově evangeliu nám podává Pán dojmavé podobení o bohatém sedlákovi. Pole dává-

la dobré výnosy, sklizeň byla bohatá. On si řekl: „Strhnu stodoly a postavím nové pro bohatou žeň.“ A to také udělal. A potom řekl: „Až bude všechno hotovo, pak si mohu odpočinout, pak budu jíst a pít a budu se mít dobře.“ – „Ty hlupáku,“ řekl mu Bůh, „ty hlupáku pošetil! Ještě dnes v noci tě požádám o tvoji duši.“

Memento mori – pamatuj na smrt! To je veliká moudrost. „Když pomyslíš na smrt, nebudeš navěky hřešit,“ tak to stojí v knize Sirachovcově. A opravdu, myšlenka na smrt nám nemá odebírat odvalu, nemá nás ani vést ke sklíčenosti, ale má nás povolát, abychom čas, který je nám dán, užitečně strávili dobrými díly, odloučení od světských radovánek, odpreněním si světských radostí, příkloněním se k věčnému cíli.

Bůh dává některým lidem zvláštní milosti, aby se zaměřili k tomuto cíli. Zakladatel trapistů, Boutillier, dostal takovou milost. Šel po břehu řeky Seiny, oné řeky ve Francii, na níž leží Paříž. Najednou z protějšku vyšel výstřel a trefil jeho loveckou brašnu. Tu došel Boutillier k uvědomění. Řekl: Co by se stalo, kdyby tento výstřel ukončil můj život? Obrátil se a stal se zakladatelem řádu trapistů. Podobně se vypráví o svatém Norbertovi, zakladateli premonstrátů: Byl mladý, bezstarostný hrabě, který si zpříjemňoval život. Byl také na lovu. Tu přišla bouřka a blesk uhořel vedle něho. Ležel ohlušen na zemi. Když zase přišel k sobě, tu poznal, že k němu promluvil Bůh, že ho Bůh varoval, aby zanechal svého lehkovážného života a věnoval se pilně službě Boží. Udělal to, stal se zakladatelem premonstrátského řádu a později arcibiskupem Magdeburgu.

Moji milí přátelé, chceme si stále znovu připomínat „Memento mori“. Chceme pracovat tak, jako by dnešní den byl dnem posledním. Chceme se tady na zemi zařídit, ale tak, jak to Pán žádá: „Svět je most. Jdi přes něj, ale nestavěj si na něm dům.“ Být připraven je všechno, co se týká smrti. V Římě můžeme vidět hrob jistého kardinála. Na jeho náhrobku jsou napsána slova: „Ut moriens viveret, vixit ut moriturus“ – „Aby ve smrti začal žít, žije jako někdo, kdo ví: Musím zemřít.“

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 22/2014 přeložil -mp-

Satan a duše umírajícího křesťana

Připisuje se Janu Gersonovi (1363–1429)

Satan: Tvoje hříchy jsou četnější než písek na břehu moře.

Duše: Milosrdenství Boží je ještě větší.

Satan: Jak se opovažuješ spoléhat se na svoji spravedlnost?

Duše: Moje spravedlnost je Ježíš Kristus.

Satan: Ty, která jsi zavalena chybami, chceš vejít do ráje společně se svatým Petrem a Pavlem?

Duše: Ne. Ale budu s dobrým lotrem, ke kterému Ježíš řekl: Ještě dnes budeš se mnou v ráji.

Satan: Odkud bereš takovou důvěru, když jsi nevykonala žádný dobrý skutek?

Duše: Důvodem je, že mám soucitného Soudce a milostivou podporu.

Satan: Bůh nevyšlyší hříšníky.

Duše: Ale vyslyší ty ochotné k pokání, a On zemřel za hříšníky.

Satan: Tvoje pokání přichází příliš pozdě.

Duše: Pokání dobrého lotra přišlo pozdě, ale nikoliv příliš pozdě.

Satan: Víra dobrého lotra byla silná, ale tvoje kolísá.

Duše: Budu svého Pána vroucně prosit, aby rozmnožil moji víru.

Satan: Umřít je ubohá věc.

Duše: Šťastní jsou ti, kdo umírají ve víře v Ježíše Krista.

Satan: Ty opouštíš tento svět.

Duše: Odcházím pryč ze žalostného vyhnanství do své vlasti.

Satan: Opustíš všechny svoje statky.

Duše: Ale ještě více zlo.

Satan: Zanecháš tu svoje bohatství.

Duše: To, co zanechám, patří jinému, vezmu si to, co mi patří.

Satan: Co si vezmeš s sebou, když v sobě samé nemáš nic dobrého?

Duše: To je pravda... kromě toho, co mi Bůh dal ze své milosti.

Satan: Opustíš svoji ženu a svoje děti.

Duše: Ti patří Pánu přede mnou, odporučím mu je.

Satan: To je velice smutná věc, být oddělen od těch, které milujeme.

Duše: Za krátkou dobu přijdou za mnou...

Satan: Říkám ti, že budeš zatracena.

Duše: Ty nejsi soudce, ale jenom pomlouvač. Ty jsi odsouzen, a ne ti, kteří se ještě třesou.

Satan: Legie ďáblů čekají na tvoji duši.

Duše: Přijde svatá Panna, moji andělé a moji svatí patroni, aby mě bránili!

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 22/2014 přeložil -mp-

Moje Srdce patří vám

Ježíš k sestře Františce Marii od Ukřižované Lásky

Z mého otevřeného Srdce vyvěrá nevysychající pramen mojí ukřižované lásky a nepřestane vám rozdělovat své poklady milosti a slitování.

Moje Nejsvětější Srdce se stane ještě více než dosud místem útočiště a útěchy v přicházejících zkouškách.

Tady budete ukryti a naleznete mír. Přijďte už teď, přijďte všichni k tomuto bezpečnému místu záchrany a spásy.

Chci vás všechny s láskou obejmout. Chci vám poskytnout vlast ve svém Srdci. Moje láska vás volá k mému Srdci. Chci vás přece všechny zachránit. Nedejte mi nadarmo prosit.

Moje Srdce patří vám. Je současně Srdcem Otce, který vám v mém Srdci dá všechno: slitovnou lásku vašeho Boha.

Z -sks- 8/2014 přeložil -mp-

Těžce vydobyté „ano“

Vkládáním rukou J. Em. kardinála Maura Piacenzy v bazilice Svátého domu v italské Loretě přijal Christoph Alfons Maria Herre (z Weissenau u Ravensburgu v Německu) 10. května 2014 svátost kněžství. Za své „ano“ kněžskému povolání vděčí především Panně Marii, a proto je pro něho zvlášť významné a naplňuje ho radostí, že přijal svěcení právě na tom místě, kde Panna Maria při zvěstování vyslovila svoje rozhodující „ano“ vykoupení lidstva.

P. Alfons Maria pro časopis Vítazstvo Srdca hovořil o své cestě k povolání kněze.

Byla to dlouhá cesta, než jsem dokázal říci „ano“ svému kněžskému povolání. Pocházím sice ze silně katolické rodiny, a byl jsem dokonce i hrdý na to, že jsem měl mnoho přátel mezi kněžími, ale že bych se já sám chtěl stát knězem, to bylo to poslední, po čem bych toužil. Vlastně ani nevím, proč to tak bylo, ale vzpomínám si, že jsem asi jako jedenáctiletý poprvé pocítil volání. Vnitřně jsem docela spontánně odpovídal: „Stát se knězem? Jen přes moji mrtvolu!“ Zalekl jsem se této své reakce a skutečně jsem měl strach, že oné noci zemřu. Proto jsem vroucně poprosil Pána Ježíše o odpuštění, ale vyhýbal jsem se mluvit s někým na toto téma.

Léta přešla a já jsem se učil mechanikem. Při prohlídce závodu jsme procházeli jedním oddělením, kde dělníci museli vykonávat velmi nudnou práci. Jeden z mých kamarádů poznamenal: „To je ta nejhorší práce, kterou si člověk dokáže

představit.“ Ještě dříve, než jsem si to stihl uvědomit, jsem odpověděl: „Ne, stát se knězem je ještě horší!“ Můj přítel byl touto mojí reakcí překvapen stejně jako já.

Po několika letech, během civilní služby, jsem musel podstoupit velký vnitřní boj, ale sám jsem přitom jeho smysl ne-

Z kázání kardinála Maura Piacenzy:

„Není možné pochopit kněze bez svaté Eucharistie a svatá Eucharistie by neexistovala bez kněze. Proto se kněz nikdy dokonale nenaplní, pokud není Eucharistie středem a kořenem jeho života; veškerá aktivita není ničím jiným než vyzařováním Eucharistie.“

chápal. Jeden přítel cisterciák mě pozval, abych se s ním podíval na dokumentární film o mniších a jejich životě. Byl to velmi nudný film, ale srdce se mi vzdor to-

mu rozbušilo a byl jsem zcela rozrušen. Každé další pozvání na podobné filmy jsem od té doby odmítal s odůvodněním, že jsou pro mě příliš nudné. Krátce nato, když jsem byl jednou u zpovědi, se mě zpovědník zeptal, zda jsem nikdy nepomyslel na kněžské povolání. Řekl mi také, že bych neměl čekat na zážitek podobný obrácení svatého Pavla. To mě rádně nahněvalo. Jak se opovažuje položit mi takovou otázku, když mě vlastně vůbec nezná?! V duchu jsem potom řekl Ježíši: „Když chceš mít ze mě kněze, tak potřebuji stoprocentní potvrzení, skutečný pavlovský zážitek.“

Prostřednictvím svých rodičů a duchovních cvičení s P. Buobem jsem se seznámil s mariánským zasvěcením podle svatého Grigniona z Montfortu a taktó jsem se také zasvětil Panně Marii. Horlivě jsem se denně modlil za svoji budoucí manželku a snil o rodině s hejnem dětí. Když jsem se v prosinci 2003 zúčastnil duchovních cvičení na téma Zvěstování, při adoraci jsem silně pocítil Ježíšovo volání ke kněžství. Tehdy jsem mu dal slib: „Když opravdu chceš, abych se stal knězem, tak mi to musíš docela jasně, stoprocentně ukázat. Já dokončím svoje inženýrské studium a slibuji ti, že si nebudu hledat žádnou přítelkyni, jen abych byl svobodný ve svém rozhodování. Ale když nedostanu od tebe žádnou jasnou odpověď, hned po studiu si najdu děvče a ožením se.“ To bylo poprvé v mém životě, kdy jsem se otevřel možnosti kněžského povolání. Dnes to považuji za milost, kterou mi vyprosila Panna Maria, když jsem se jí zasvětil.

O Letnicích 2004 mě pozval důstojný pán Sauter na pouť do Amsterdamu na modlitební den. Vrátil jsem se tak šťastný a tak naplněný láskou k Panně Marii, že jsem se plný elánu denně modlil celý růženec a modlitbu Matky všech národů z Amsterdamu. Po několika měsících jsem přijal nabídku semestrální praxe v Jižní Africe. To bylo pro mě něco nového! Mnoho nabídek k zábavám, oslavám, diskotékám, bary, pláž, výlety... jednoduše jsem si mohl vychutnávat život. Na modlitbu mi mnoho času nezbyvalo, a tak jsem si pomyslel, zda to není znamení, že nejsem povolán ke kněžství, protože jinak by mi Bůh nedal možnost, abych se sem dostal.

Josef (první zprava), mladší bratr P. Alfonse Marii, je seminaristou rovněž ve společenství Rodiny Panny Marie. Na snímku jsou dále starší bratr Manuel se třemi ze svých pěti dětí a Alfonsovi rodiče.

Když jsem se potom vrátil v květnu 2005 zpátky do Německa, uvědomil jsem si, jak můj život víry moc utrpěl. Abych se vnitřně dal znovu do pořádku, přihlásil jsem se na duchovní cvičení pro mladé. Tam jsem měl při mši svaté vnitřní zážitek, při kterém mi Pán Ježíš dal to dohodnuté stoprocentní potvrzení mého povolání. Všechny moje námitky se rozplynuly. Schopnosti, o kterých jsem si myslel, že je nemám, mi přece může dát On, kdybych mu důvěřoval. Není On Bůh? „Miluješ mě?“ zeptal se Pán Ježíš Petra předtím, než mu svěřil svoje stádo. Do očí mi vstoupily slzy a já jsem věděl, že dlužím Pánu odpověď. Ale cítil jsem, že moje odpověď je velmi vážnou záležitostí a vyžaduje úplnou odevzdanost mého života a mých plánů. „Ano, Pane, ty víš, že tě miluji.“ Uzavřel jsem s Bohem dohodu. On mi daroval světlo, a tak i já jsem musel dodržet svůj slib. Necítil jsem při tom vůbec žádnou radost, protože takto se rozplynul i můj sen o rodině s mnoha dětmi.

Z těchto duchovních cvičení jsem se vrátil zcela rozrušený. Ale nemluvil jsem s nikým o tom, co se odehrálo v mém nitru, svoje tajemství jsem svěřil pouze důstojnému pánu Sauterovi. „Já však nechci žít jako diecézní kněz, potřebuji společenství – rodinu.“ Pan farář Sauter, který je duchovně spojen s Rodinou Panny Marie⁽¹⁾, mi domluvil setkání s P. Paulem M., zakladatelem společenství, ve kterém dnes žijí. P. Paul mě velice posílil tím, když mi řekl, že věří v pravost mého kněžského povolání. Ukázal mi však, jak mi také Bůh ve své lásce dává naprostou svobodu rozhodnutí. Pozval mě, abych jednou navštívil Rodinu Panny Marie v Římě – kdykoliv budu chtít. Na rozloučenou mi dal malý obrázek Matky milosrdenství, Královny Litvy. Řekl mi: „Nos tuto ikonu vždy u sebe. Ona tě provede správnou cestou.“

To jsem dělal a ona splnila svůj slib.

Zpočátku jsem o svých plánech vyprávěl jen své mamince. Byla velmi šťastná a přiznala, že ve svém srdci už věděla o mém kněžském povolání. Její citlivá a přívětivá láska mi byla velkou pomocí v prvních měsících, dokud jsem to pak neprozradil celé rodině a svým přátelům. Byli velmi překvapeni; především moji spolužáci. Jelikož jsem měl zanedlou-

ho završit studium, dokončil jsem svoji diplomovou práci a jako novopečený diplomovaný inženýr jsem letěl ve Svatém týdnu 2006 do Říma. Když jsem dorazil do semináře, přijali mě tam s takovou láskou, že jsem se okamžitě cítil jako doma. Dny Svatého týdne a Velké noci byly pro mě nádherným zážitkem. Ustavičně jsem Bohu děkoval, že mě sem přivedl a že mě povolal za kněze.

Abych se ubezpečil v tom, že jsem nepadl za obět euforii, ale že jsem skutečně přišel na to místo, které Bůh vyvolil pro mě, prosil jsem Pannu Marii o znamení, protože jsem věděl, že se na ni mohu spolehnout. Chtěl jsem ještě vykonat 33denní přípravu na zasvěcení podle svatého Ludvíka M. Grigniona, abych potom i svoji cestu ke kněžství zasvětil Panně Marii. Bez jakéhokoliv plánování padl 33. den mé přípravy na 31. května, na ten den, o kterém v amsterodamských poselstvích Matka všech národů mluví ja-

ko o dni, kdy má být vyhlášeno dogma.⁽²⁾ Ve společenství plánovali na tento den pouť do Loreta, aby tam ve Svatém domě z Nazareta obnovili zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Jasnější odpověď mi Panna Maria nemohla dát! Nedokážu popsat radost, která mě naplňovala. Ano, v Loretě se začala moje cesta ke kněžství a teď jsem zde mohl dokonce přijmout kněžské svěcení.

Dnes chci Bohu jen děkovat za jeho velkou trpělivost, kterou se mnou měl, a za jeho lásku, která mě nikdy nenutila, ale neustále se o mě ucházela. Už neexistuje pro mě na světě nic krásnějšího, než žít pro něho a smět být jeho apoštolem.

Z Vítězstvo Srdca 99/2014 přeložil -dd-

Poznámky:

⁽¹⁾ Rodina Panny Marie je vydavatelem časopisu Vítězstvo Srdca. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Dogma o Panně Marii Spoluvykupitelce. [pozn. překl.]

Rodina: Otec - pokračování ze str. 2

především tím, že když jsou doma, nechovají se jako otcové, nevedou dialog se svými dětmi, neplní svoje výchovné poslání, nepředávají svým příkladem provázeným slovy dětem ony principy, ony hodnoty a ona životní pravidla, která potřebují jako chléb. Výchovná jakost otcovské přítomnosti je tím nezbytnější, když je otec nucen z pracovních důvodů být daleko z domu. Někdy se zdá, že tatínkové nevědí přesně, jaké místo v rodině zaujmout a jak děti vychovávat. V této nejistotě se pak svých odpovědností zříkají, vzdávají se jich, opomíjejí je a někdy se možná vůči svým dětem utíkají do vztahu jakési pochybné „rovnocennosti“. Je pravda, že máš být druhem svého dítěte, ale přitom nezapomínat, že jsi otcem! Pokud se chováš k dítěti jenom jako druh na stejné úrovni, neprospívá to dítěti.

A tento problém vidíme také v občanské společnosti. Občanská společnost se svými institucemi má jistou – lze říci otcovskou – odpovědnost vůči mladým, ale někdy je tato odpovědnost opomíjena anebo špatně plněna. Mladí tak osiří,

postrádají bezpečné cesty, jimiž se mohou ubírat, důvěryhodné učitele, ideály, které zahřejí srdce, hodnoty a naděje, které jsou jim denní oporou. Jsou možná zahrnuti idoly, ale okrádání o srdce; jsou podněcováni ke snům o zábavách a rozkoších, ale není jim dána práce; jsou šáleni bůžkem peněz, a je jim upíráno právě bohatství.

Prospěje proto všem, otcům i dětem, znovu naslouchat příslibu, který Ježíš dal svým učedníkům: „Nenechám vás sirotky.“ (Jan 14,18) On je totiž Cestou, kterou je třeba se ubírat; Učitelem, kterému je třeba naslouchat; Nadějí, že svět se může změnit, že láska přemáhá nenávisť a že všem nadejde budoucnost bratrství a pokoje. Někdo z vás mi může říci: „Ale otcě, dnes jste příliš negativní. Mluvil jste jenom o absenci otců a o tom, co se stane, když otcové nejsou dětem nablízku...“ To je pravda, chtěl jsem to zdůraznit, protože příští středu budu v katechezi pokračovat objasňováním krásy otcovství. Rozhodl jsem se tedy začít od temnoty, abychom došli ke světlu. Kéž nám Pán pomůže tyto věci dobře chápat.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán*

O nejdražší oběti mše svaté

1. Ustanovení oběti mše svaté

Po všechen čas svého pozemského života Kristus Pán zářil světu příkladem nejsvětější ctností, osvěcoval myslí učedníkem nebeským, zahřívával srdce božskou láskou, dobře konaje všem, kteří se mu blížili. A hodlaje zemřít za naši spásu, dal nám největší důkaz nejněžnější, nevýslovné lásky tím, že ustanovil Nejsvětější svátost oltářní.

Vzal při Poslední večeři chléb do svých svatých rukou, vzdal díky, lámal a dával svým učedníkům se slovy: „Toto je mé tělo, které se za vás vydává; to činite na mou památku.“ (Lk 22,19) Po večeři vzal také kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva v mé krvi za vás prolévané.“ (Lk 22,20) Slovy „to činite na mou památku“ Ježíš Kristus dal svým apoštolům a jejich náměstkům biskupům a kněžím moc proměňovat chléb v jeho nejsvětější Tělo a víno v jeho nejsvětější Krev. Kněz žehná jako Kristus Pán chléb a víno, říká nad nimi táž slova, která Kristus Pán řekl, a tak proměňuje na oltáři mocí Kristovou chléb a víno v Tělo a Krev Ježíše Krista.

Tak je Kristus Pán na oltářích naší **stálou obětí**. Bez oběti není žádné náboženství. Ježíš Kristus, jednorozený Syn Boží, sám se obětoval za nás, a to dvojnásobně. Předně se obětoval za naši spásu na kříži **způsobem krvavým**: „Obětován je, protože sám chtěl.“ (srov. Iz 53,7) Za druhé obětoval se za nás a obětuje se ustavičně při mši svaté **způsobem nekrvavým**. Mezi obětí kříže a obětí mše svaté není podstatného rozdílu; neboť v obojí oběti je týž obětující Velekněz a týž obětní dar, Ježíš Kristus. Na kříži Kristus Pán skutečně trpěl a umřel; při mši svaté již netrpí a trpět nemůže, maje tělo oslavené, ale obětuje se za nás způsobem nekrvavým. Zasluhami své smrti na kříži Ježíš Kristus nás vykoupil; při mši svaté činí nás účastnými milostí vykopení.

Mše svatá je jako oběť na kříži nejdokonalejší obětí chvály, díky, smíření a prosby; neboť obsahuje nejdokonalejší dar, který lze Pánu Bohu přinést, samého božského Beránka, Ježíše Krista, pod způsobami chleba a vína.

Ó, jaký poklad máme ve mši svaté! Svatý František Saleský praví: „Mše svatá je sluncem všech duchovních cvičení, středem křesťanského náboženství, duši zbožnosti, nevýslovným tajemstvím a bezednou prohlubní lásky Boží.“

A poslechněme Tomáše Kempenského: „Když kněz slouží mši svatou, oslavuje Boha, oblažuje anděly, vzdělává církev, pomáhá živým, vyprošuje zemřelým pokoj a sebe činí účastným všech milostí.“

Jak bohatými nás tedy učinila jedinou obětí mše svaté láska Kristova! Touto obětí má katolická církev velkou moc, která se uplatňuje i v nebi, vzbuzujíc i u nebesfanů úctu a podiv.

2. Proč máme na mši svatou chodit?

Nad mši svatou nemáme na světě nic světějšího, nic vznešenějšího, nic milostmi bohatšího. Spěchej tedy s největší horlivostí na mši svatou! První křesťané chodili na bohoslužby i přes nebezpečí ohrožení života. Nic je neodstrašovalo: ani daleká cesta, ani temné, dusné, podzemní místnosti – katakomby, ani dlouhé trvání bohoslužeb. Nebylo třeba dávat jim zvláštní příkázání, aby chodili na mši svatou. Rozumělo se to samo sebou. Kdo nepřišel, hned se vědělo, že je buď nemocen, či zdržen vážnou příčinou, anebo že byl z církve vyobcován. Teprve později bylo nařízeno, aby věřící chodili na mši svatou, kdykoli se slavila; bývalo to obyčejně ve středu, v pátek a v neděli. Nyní se povinnost chodit na mši svatou omezuje na neděle a povinné zasvěcené svátky; neboť druhé příkázání církevní zní: „V neděle a zasvěcené svátky celou mši svatou zbožně slyšet.“⁽¹⁾ Toto příkázání zavazuje každého katolického křesťana, jakmile dospěje k rozumu, tj. od sedmi let až do konce života, tedy i školní děti. Zavazuje přísně, pod těžkým hříchem a jen skutečná důležitá příčina omlouvá od těžké viny.

A proč církev svatá klade takovou váhu na mši svatou? Protože mše svatá je ohniskem katolické bohoslužby a „zřídlem veškeré svatosti“ (misál). Mše svatá je dílem nejsvětějším, Boha nejdůstojnějším a jemu nejmilejším. Slyšíce zbožně mši svatou, plníme dokonale své povinnosti, které máme k Pánu Bohu a ke své

duši; neboť při mši svaté, jsouce spojeni s Pánem Ježíšem, spolu s ním a skrze něho **klaníme se** Pánu Bohu, vzdáváme mu povinné **díky** za přijatá dobrodíní, **obětujeme** mu dokonalou smírnou oběť a nakloňujeme ho k slitování a k odpuštění hříchů i zasloužených trestů a zjednávané si **milosti i časné požehnání**. Není tedy pro nás světější povinností, než slyšet mši svatou, při které se Beránek Boží za nás obětuje Otci nebeskému. Nedivme se tedy, že církev, tolik starostlivá o čest Boží a naši spásu, tak přísně nám ukládá, abychom aspoň v neděli a zasvěcené svátky této nejsvětější oběti byli zbožně přítomni a tak oběť Pána Ježíše učinili obětí svou.

3. Jak je třeba mši svatou slyšet?

V neděle a zasvěcené povinné svátky jsme zavázáni „**celou** mši svatou **zbožně** slyšet“.

1. **Celou**. Proto těžce hřeší, kdo značnou její část vlastní vinou zanedbá, buď pozdě přijde, anebo dříve odejde.

2. **Zbožně**, tj. máme být přítomni mši svaté nejen tělem, ale i duší, srdcem; máme pozorně sledovat vznešená tajemství, která se konají na oltáři; připomínat si utrpení a smrt Páně, která se tu tajemným způsobem zpřítomňují, jelikož mše svatá je nekrvavou památkou krvavé oběti Pána Ježíše na kříži.

Při mši svaté se máme i navenek chovat uctivě. Neslyší ji tedy „zbožně“, kdo se při ní chová neuctivě, snad i rozpustile, kdo šeptá, hovoří, směje se a ohlíží, jiné z pobožnosti vyrušuje, snad i čtením světské knihy se zabývá, spí aneb myšlenky nejen světské, ale i nečisté a žádosti hříšné si připouští. Nikdy si tak nepočinejme, nýbrž pamatujme slov Páně: „Můj dům bude nazýván domem modlitby.“ (Mt 21,13)

Největší pozornost věnujeme při mši svaté hlavním částem, totiž **obětování, proměňování a přijímání**. Nejlepší podíl na mši svaté má ten, kdo při ní přistupuje ke stolu Páně. Není-li to možné, doporučuje se přijímání duchovní.

Podle: Bůh a duše. Misionární knížka. Upravili redemptoristé. Vydání třinácté. Praha 1935.

Poznámka:

⁽¹⁾ Dnes je to první církevní příkázání ve znění: „O nedělích a zasvěcených svátcích se účastnit mše svaté a zachovávat pracovní klid.“

Bud' bez starosti!

Homilie olomouckého pomocného biskupa
při pouti vdov 16. října 2014

Biblické texty:

1 Král 17,10-16 • Žid 9,24-28 • Mk 12,38-44

Milé sestry v Kristu!

Pokud budeme hledat v Písmu svatém zmínky o vdovách, najdeme jich možná víc, než bychom očekávali. A mnohé jsou velmi působivé. Například v žalmu 68 je Bůh představen jako ten, který je „otcem sirotků a ochráncem vdov“. Z toho vyplývá, že sám nekonečný Bůh vstupuje osobně na místo zemřelého muže a přebírá péči o osud rodiny. Novým způsobem vstupuje do života dětí i ovdovělé ženy. Je jejich otcem, živitelem, ochráncem, nikdo menší a nikdo větší než Bůh sám. Pro věřící ženu – vdovu je to jistě nesmírná útěcha, když sám Bůh vyplňuje v jejím srdci ono bolestně uprázdněné místo po milované a blízké bytosti zesnulého manžela.

Od Boha pochází i další útěcha. Po ztrátě manžela a prožitím utrpení, které společně sdíleli během nemoci, přichází jiné utrpení: samota, kdy Bůh milosrdně těší a pomáhá vdově i sirotkům překonat bolest nadějí, že ten, koho ztrácí, je s Bohem, je v jeho náručí – kde jinde by mu mohlo být lépe, než v plnosti života a lásky? Umění přát mu nebe jistě není nic snadného. Ale kdo se o to statečně snaží, pozná blízkost Boží podle zkušeností mnoha pokolení, vyjádřených slovy: „Když je nouze nejvyšší, pomoc Boží nejbližší.“ Jsou věci, které člověk musí protrpět, probojovat a jedním slovem promilovat! I svou samotou svěřit Bohu. A On nezklame. On ji vyplní.

Ve Starém zákoně byl čten příběh o vdově ze Sarepty, jak v době vražedného sucha se chystala na smrt hladem spolu se svým synkem, protože měli už poslední trošku oleje a mouky. A tu přijde muž Boží, prorok Eliáš, a žádá vdovu, aby připravila pokrm nejdříve pro něj. Vdova mu vysvětluje beznadějnou situaci. Ale náhle jí prorok řekne, co jí vzkazuje Bůh: „Bud' bez starosti, jen připrav nejdřív pro mě, jak jsem řekl, a potom i sobě a synovi. Neboť Hospodin praví: »Nevyprázdni se hrnec s moukou a nebudě

ve džbánu s olejem až do dne, kdy skončí dlouhé sucho.« – A vdova Bohu uvěřila. Její víra byla odměněna. Víra je schopná vždy velkých věcí, i zázraků.

Může nás napadnout: Ten prorok jí nevyřídil od Boha, že za to dostane třeba deset pytlů mouky a taky deset barelů oleje – nikoli – to byla spíš taková ta naše lidská logika, zajistit se do budoucna, mít přebytek pro zlé časy. Nic takového. Stačí, že z té poslední trochy mouky nebude ubývat stejně jako z nepatrného množství oleje. Toto je Boží ekonomika, překvapivá, Bůh tvoří z mála. On umí rozmnožit chléb způsobem zcela jiným. Ani z nádoby se trocha oleje nikdy nevyčerpá. Toto je ještě lepší než ono známé: hrnečku vař, nebo: stolečku, prostři se. – Bez pohádkových efektů, je to Boží realita. Bůh plní, co slíbil, a věrně bude stát při těch, kdo mu důvěřují.

Řekl bych, že toto se týká zcela zvláštním způsobem i vás, milé sestry, není třeba se bát, Bůh se postará – i v tom našem nedostatku. V nejtěžších chvílích vystačíme i my s málem a nechme na Bohu, jak je rozmnoží.

A v evangeliu opět vidíme vdovu, nenápadnou, bezejmennou postavu, které si ale všimne sám Ježíš a chválí ji za to, že do chrámové pokladnice vhodila poslední drobné mince, pár haléřů – vše, co má. Finančně bezvýznamná částka, která ale v pohledu Božím znamená daleko vyšší valutu, než všechny zlaťáky či stříbrňáky boháčů, kteří tam sice vhodili dale-

ko víc, ale byl to jen zlomek z jejich nadbytku. Ona dala víc, protože dala vše, co měla. Jaká důvěra, jaká láska! I my, ubozí lidé, můžeme Boha obdarovat, ale jen tehdy, když dáváme z lásky a když mu svěříme všechno.

A tak, milé sestry v Kristu, i bratři mezi námi, kteří jste vdovci – i na vás se vztahují ona Eliášova slova: „Bud' bez starosti!“ A nezklameš se, nedojdeš nikdy až na dno – nejen hrnce či nádoby, ale svého života, pokud ho svěříš Pánu jako dar velké důvěry. On se postará. A my mu budeme důvěřovat jako svému Živiteli, Spasiteli, který i nás povolává do své služby.

Co se týče Panny Marie, i když se Písmo o tom nezmiňuje, křesťané tuší, že i ona pravděpodobně poznala sama na sobě situaci vdovy. Nepřímo o tom svědčí, že Ježíš z kříže předal Marii do péče učedníka, kterého miloval. Kdyby byl její zákonný manžel svatý Josef, patron šťastné smrti, ještě naživu, byla by Maria v jeho péči. A také důvod, že je svatý Josef ctěn křesťany jako patron šťastné smrti, je vysvětlován tím, že při jeho smrti byl osobně Ježíš, jehož byl zástupným otcem, a Maria, jeho zákonná manželka. Mít Ježíše a Marii při své smrti je proto i touhou křesťanů. Pak i smrt je šťastná.

Jisté ovšem je, že Panna Maria spolu-prožívá všechny záchvěvy bolesti a stavy nouze, ve které se octnou její děti. I vdovy jsou matkami, které dennodenně žijí, myslí, vzpomínají a modlí se za své děti či vnuky. A Maria je jim blízko svým srdcem i pomocí. Těšme se proto všemi útěchami, které nám Bůh nabízí, aby proměnil ve světlo všechnu tmou nebo stíny, které na nás mohou doléhat. Kež v této mši svaté Bůh se stane i pro nás lékem, pokrmem, nebeským chlebem, na který s touhou čekáme. Zdroj, z kterého neubývá a z kterého i my neustále čerpáme novu naději, světlo i sílu k životu.

Matice cyrilometodějská s. r. o. vydala v těchto dnech **KŘÍŽOVOU CESTU PRO VDOVY**,

kterou sestavila Mgr. Alenka Panáková a ilustrovala Mgr. Lucie Mrtvá.

Více informací o této publikaci najdete na straně 16.

Křížová cesta byla vydána ve spolupráci s nedávno ustanoveným

Společenstvím vdov a vdovců, z. s. ve Zlíně.

Vzpomínky na papeže Pia X. (16)

Kodex kanonického práva

Reforma římské kurie, založení Biblického institutu, vybudování centrálních seminářů a zákony pro lepší výchovu kněží, nová disciplína týkající se prvního a častého svatého přijímání, obnova církevní hudby, silný postoj, jaký zaujal proti fatálnímu omylům takzvaného modernismu, a jeho statečná obrana svobody církve ve Francii, v Německu, v Portugalsku, v Rusku a kdekoliv, aniž bychom zmiňovali další úkony jeho vlády, jsou skutečně dostatečné k tomu, aby byl Pius X. označen za velkého papeže a vůdce lidí. Ze své pozice mohu dosvědčit, že všechno toto nesmírné dílo je především a často výlučně plodem jeho osobní iniciativy a bylo pečlivě promyšleno v jeho vlastní mysli. Dějiny ho prohlásí velikým, a to nejenom

proto, že byl papežem, jehož „dobrotu“ nemůže nikdo zpochybňovat.

Omezení, která jsem si uložil při načrtávání těchto stručných vzpomínek, mi nedovolují, abych vstupoval do diskuse o různých a důležitých předmětech, které jsem právě zmiňoval, avšak jeden z jeho velkých projektů, myslím, si zasluhuje zvláštní zmínku v souladu s charakterem těchto vzpomínkových črt, a tím je nový Kodex kanonického práva. Za několik dní po své volbě vyhlásil jasný úmysl, aby se započalo pracovat na tomto tak závažném díle, jehož naplnění tolik toužil vidět. Není se čemu divit. Jakožto kněz a pastýř, jakým výsostně byl, a pro svůj temperament milovníka praktických a účinných opatření musel již dlou-

ho a opakovaně pociťovat, jak je ve své duchovní správě omezován sítí postupného zákonodárství, dekretů, které připouštěly různé interpretace, i zákonů, jež se staly zastaralými či nevhodnými pro nové podmínky. Kodifikace církevního práva představovala pro něho výzvu, neboť od tohoto

opatření očekával uchování nehybnoucích principů a upevnění síly církevní kázně, *Nova et Vetera* [nové a staré].

Uchovával naději, že se dožije toho, jak tato dalekosáhlá reforma bude uvedena v život, a v různých stadiích přípravných prací jsem ho slyšel zvolat: „Musíme si pospíšet, neboť stárnu a chci vidět konec.“ Avšak

Boží prozřetelnost to zařídila jinak a po jedenácti letech ustavičné práce, nad kterou bděl a již řídil na každém kroku, zanechal téměř dokončené dílo, aby bylo korunováno jeho nástupcem na Petrově stolci.

Benedikt XV. mu vzdal zaslouženou a výmluvnou poctu, když promulgoval nový kodex. Ve slavnostní promluvě k posvátnému kolegiu kardinálů při konzistoři konané 4. prosince 1916, poté co shrnul důvody, které si vynutily revizi církevního práva, a velmi velké přednosti, jež vyplynou z publikování Kodexu, papež pokračoval a řekl:

Boží prozřetelnost zařídila, aby sláva poskytnout církvi tuto význačnou službu byla vyhrazena Piovi X., našemu předchůdci svaté paměti. Vy dobře víte, ctihodní bratři, s jakou hbitostí ducha se dal do této nesmírné práce již od počátku svého pontifikátu a s jakou horlivostí a vytrvalostí v ní pokračoval během celé doby své vlády.

A nebylo-li mu dáno dovršit toto své dílo, přesto on sám má být považován za autora kodexu, takže jeho jméno bude oslavováno příští generací stejně jako jména těch papežů, kteří se - jako Inocenc III., Honorius III. a Řehoř IX. - zapsali jako nejvíce slavní do análů kanonického práva. Pro nás je dostatečné, že můžeme promulgovat to, co on vykonal.

Pro ilustraci preciznosti, s níž Pius X. započal práci na novém Kodexu kanonického práva a řídil přípravný výzkum, nemohu učinit nic lepšího, než zde reprodukovat jeho vlastnoruční poznámku, kterou mám před sebou a již mi předal 2. března 1904. Svatý otec v ní napsal následující:

Východní patriarchové: Zastavit terorismus a zvýšit pomoc uprchlíkům

V sídle patriarchátu maronitské církve v Berké se 27. ledna 2015 konalo setkání patriarchů a dalších představitelů východních křesťanských církví, informuje agentura *Asia News*. Jeho účastníci se zabývali dvěma zásadními tématy: situací křesťanských uprchlíků a reakcí mezinárodního společenství. Na schůzce byl přítomen apoštolský nuncius v Libanonu, arcibiskup Gabriele Caccia, a zástupci katolických, pravoslavných i evangelických charitativních organizací. Podle maronitského patriarchy kardinála Raie je třeba naléhavé pomoci věřícím, kteří navzdory válce dosud neopustili svou vlast. Je nutné zajistit jim práci, školy a ubytování, aby mohli setrvat ve svých původních zemích a pokračovat ve svých tradicích i křesťanském poslání.

Libanonský kardinál proto vyzval jak arabské, tak mezinárodní společenství k pomoci těmto uprchlíkům, která by jim umožnila návrat do vlasti. Toho lze dosáhnout ukončením války v Iráku a Sýrii mírovými prostředky, politickým vyjednáváním, seriózním dialogem a zneškodněním teroristických organizací. Pokud toho

chtějí arabské a mezinárodní společenství docílit, mají ukončit finanční a vojenskou podporu teroristů a tam, kde je to nezbytné, uzavřít hranice, aby zabránili pohybu žoldáků, vyzval maronitský patriarcha a dodal: Politické a ekonomické zájmy neospravedlňují probíhající strašlivou agresi vůči lidstvu.

Podle východních křesťanských patriarchů je rovněž nutné pracovat na vyřešení arabsko-izraelské krize podle vzoru „dva národy - dva státy“, což by také umožnilo návrat palestinských uprchlíků do jejich domovů. Jak prohlásil patriarcha Rai, je zcela evidentní, že izraelsko-palestinský a izraelsko-arabský konflikt stojí u původu neštěstí, které dnes Blízký východ zažívá. Účastníci včerejší schůzky také apelovali na světové vlády i nevládní organizace, aby vyvíjely větší úsilí ve prospěch zajatců a unesených osob, ať již civilistů, vojáků, nebo církevních osobností. Biskupové řecko-pravoslavné a syrsko-pravoslavné církve z města Aleppa jsou v zajetí bezmála dva roky.

Zdroj: www.radiovaticana.cz

Bude dobré již od prvního sezení rozhodnout:

I. Připojit k monsignorovi Gasperrimu (a také podle jeho výběru) dva podsekretáře, kteří mu mohou pomáhat při koncipování zpráv při zasedáních a nahradit ho, když nebude moci být přítomen.

II. Jmenovat římské konzultory.

III. Vybrat jednoho či dva nejdůstojnější kardinály, aby předsedali shromážděním konzultorů.

IV. Vyzvat biskupy: a) aby mezi kanonisty svého území delegovali jednoho konzultora, který by přišel do Říma nebo své mínění mohl vyjádřit písemně; b) aby uvedli body, které by v právu bylo vhodné změnit, a dali svůj názor najevo.

V. Stanovit, kolikrát během každého měsíce se mají konat shromáždění nejdůstojnějších kardinálů a kolikrát konzultorů.

VI. Zda se všichni konzultori mají současně zabývat pouze jedním titulem práva, nebo zda nebude vhodnější látku k prodiskutování mezi ně rozdělit.

VII. Doporučit, aby práce začala bez čekání na vhodnější dobu, neboť dum Romae consulitur, Saguntum expugnatur,⁽¹⁾

a není vhodné, jsme-li v Římě, řídit se řeckými kalendami.

Přirozeně, zatímco práce pokračovala vpřed, nezřídka docházelo k tomu, že se názory lišily a stávalo se obtížným rozhodnout o účelnosti zavedení některého zvláštního legislativního či reformního bodu. Ve prospěch daného návrhu či proti němu se soustřeďovaly závažné důvody. Pohledy a desiderata biskupů z různých částí světa nebyly vždy v harmonii a římscí konzultori se s dostatečnou silou zastávali jejich důvodů z obou stran, jak si zasluhovaly vážného uvažování. Tehdy příležitostně docházelo k tomu, že Pius X. s oním vynikajícím praktickým instinktem, který tak často prokazoval, vydal dekret ve směru, který se zdál mít nejlepší podporu pádných argumentů, a to na zkušební dobu, aby pak mohl být eventuálně přivtělen do stálé legislativy či nikoliv, což dovolovalo možnost korigování, nebo dokonce zrušení tohoto zákonného ustanovení, když nadešel čas k tomu, aby byl koncipován konečný text nového kodexu. Někteří bezpochyby povrchní pozorovatelé nebyli schopni pochopit moud-

rost tohoto postupu a dospívali k poněkud ukvapenému závěru, že Pius X. nebo jeho nástupce Benedikt XV. se znovu vrátili ke svým definitivním rozhodnutím. Tak tomu však nebylo. Na druhé straně není těžké připustit, že v novém kodexu jsou některé články, které by si proti té podobě, v jaké se nyní nacházejí, Pius X. snad přál mít postavené jiným způsobem, avšak on zřídka prosazoval svou vlastní preferenci v oblasti, která byla diskutabilní a jež nezahrnovala obětování nějakého podstatného principu.

(Pokračování)

Z anglického originálu
„Memories of Pope Pius X“ (London:
Burns, Oates & Washburne, 1939)
přeložil P. Štěpán M. Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ „Zatímco se v Římě vedly porady, Saguntum bylo dobyto.“ Citát z Liviových dějin. Hispánské město Saguntum bylo spojencem Říma proti Hanibalovi. Roku 219 př. Kr. bylo Hanibalem po tuhém odporu dobyto, což vedlo k vypuknutí II. punské války. [pozn. překl.]

O atentátu ve třetím největším syrském městě Homs, kterému 21. ledna 2015 podleho

17 mladých lidí, západní sdělovací prostředky neinformovaly. Jejich pozornost byla obrácena do Paříže, říká s lítostí pro francouzskou agenturu *Kirche in Not* syrský jezuita P. Ziad Hilal. Bomba vybuchla v centru města na přeplněné hlavní třídě a byla úmyslně namířena proti mladým lidem, kteří se dosud nerozhodli pro emigraci, dodává. Mezi oběťmi byli také křesťané, šedesát dalších mladých lidí bylo zraněno, někteří těžce. Jaké poselství má ale vyslat takovýto atentát? – ptá se P. Hilal. Těžké rozhodování syrských občanů mezi exilem a setrváním ve zničené vlasti zná také arménský katolický arcibiskup seversyrského Aleppa, Boutros Marayati:

„Lidé, kteří za námi přicházejí, se ptají na jedině: zůstaneme, nebo půjdeme? Co na to říká církev? Dáte nám nějakou radu – máme setrvat, nebo jít pryč? A tady stojíme před otázkou, na kterou nemůžeme odpovědět, protože je záležitostí svě-

domí a lidé se musí rozhodnout sami. Jestliže chtějí zůstat, je jim třeba pomoci. Lidé ale vidí, že se v tomto ohledu nic kladného neděje. Nakonec jsou tak zoufalí, že se rozhodnou odejít.“

Jak vypadá každodenní život v Aleppu?

„Situace se stále zhoršuje, protože životní podmínky jsou pořád dramatičtější. Elektrický proud a dodávky vody fungují hodinu denně, někdy nemáme ani vodu, ani proud. Jídla je málo a především není čím topit a letošní zima je opravdu tuhá. Dříve nebylo vidět děti a staré lidi obalené dekami. Vláda shazuje sudy s benzinem do části okupované džihádisty, kteří naopak vystřelují rakety na část kontrolovanou vládou, kde jsou také křesťanské čtvrti. Rakety nedávno zasáhly také naši katedrálu a další kostely. Neříkejme proto, že se situace uklidnila. Je naopak horší než dříve, a to také kvůli nesmírnému chaosu, který tu vládne. Není tu pou-

K míru vede jen odpuštění

ze jedna teroristická skupina, ale mnohá uskupení, což vůbec nepomáhá dialogu. Nevíme, kdo koho unesl, v jaké oblasti jsou naši unesení biskupové a pod jakou kontrolou. Exodus lidí je silnější než dříve – dosud stále doufali v řešení, ale vidí, že v terénu se nic nemění.“

Jaká je zde úloha církve a kudy vede cesta k míru?

„Z církve se stalo místo, kde se lidem pomáhá, solidární prostor. Stala se z ní obrovská charita. Lidé už nepotřebují morální ponaučení, modlitbu, ale konkrétní pomoc. Při každém biskupství a kostele je otevřeno centrum, které přijímá všechny a bez rozdílu jim pomáhá. Přicházejí také muslimové, věřící z pravoslavné církve, protestanti... Mír nastane po procesu smíření. A kde je smíření, tam je odpuštění. Obě dvě strany si musí odpustit, tak bude možné se smířit a začít nový život.“

Zdroj: www.radiovaticana.cz

Pondělí 16. 2. 2015

6:05 Vatican magazine (802. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 První hodina 7:00 Zachraňme kostely (11. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích 7:20 Přejeme si... 7:35 Krásné slovo otce Špidlika (7. díl): Tajemství člověka a Santa Maria Maggiore 8:25 Poselství svatých: František z Assisi 8:35 Jak potkávat svět s Janem Hališkou 10:05 Outdoor Films s Natálií a Michalem Maděrovými 11:40 Sedmihlásky - Letěly dvě holuběnky 11:45 Od slunéčka do tmy: Obrázek na díle 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:45 Pocta N. Paganinimu 13:40 Vatican magazine (802. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:10 Pomoc, která se točí 14:40 Noční univerzita: Mgr. Jan Špilár - Církevní právo - rozvod [P] 16:00 V souvislostech (85. díl) 16:20 Bez hábitu naživo: z kláštera Kongregace milosrdných sester sv. Kříže v Kroměříži 17:20 Čeští salesiáni v Bulharsku 17:35 Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce 18:00 Můj Bůh a Walter: Víra a věda 18:15 Dokonalé rozpúšťadlo 18:25 Sedmihlásky - Letěly dvě holuběnky 18:30 Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Dobrodružství začíná! 18:40 Ars Vaticana (9. díl) 18:50 Transport 19:25 Přejeme si... 19:40 Zprávy z Věčného města: 16. 2. 2015 [P] 20:00 Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe 20:55 Na koberečku 21:05 Terra Santa News: 11. 2. 2015 21:30 Noční univerzita: Libor Dvořák - Rusko - Ukrajina - Krym 22:25 Vatican magazine (802. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:00 Kopec křížů 23:30 Noemova pošta: únor.

Úterý 17. 2. 2015

6:05 Zprávy z Věčného města: 16. 2. 2015 6:15 Česká hudba na zámcích Moravy a Slezska: Ostrava-Vítkovice 7:20 Můj Bůh a Walter: Víra a věda 7:35 Cesta k andělům (90. díl) 8:30 Budu pomáhat: ICTUS 8:35 Dům nejen ze skla (10. díl) 9:35 II. vatikánský koncil a architektura: Jedovnice v Moravském krasu 9:55 Poselství svatých: František z Assisi 10:10 Vatican magazine (802. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:40 Noční univerzita: Libor Dvořák - Rusko - Ukrajina - Krym 11:40 Sedmihlásky - Letěly dvě holuběnky 11:45 Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Dobrodružství začíná! 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:20 Zprávy z Věčného města: 16. 2. 2015 12:30 Ars Vaticana (9. díl) 12:45 Romeo a Julie 63 13:40 Zachraňme kostely (11. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích 14:00 Harfa Noemova 14:25 Noemova pošta: únor 16:00 Přejeme si... 16:15 Cvrlikání 17:25 Skleněná múza 17:35 Léta letí k andělům (68. díl) 18:00 Noeland (33. díl) 18:25 Sedmihlásky - Letěly dvě holuběnky 18:30 Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Po stopách Bernadety 18:35 Léta letí k andělům (23. díl): Nad'a Urbánková 19:05 Posloví nádeje 19:35 Zpravodajské Noeviny: 17. 2. 2015 [P] 20:00 Živě s biskupem: biskup Pavel Posád [L] 21:05 Po cestách víry (3. díl): Z Jeruzaléma do Kafarnaum [P] 22:00 P. S. 22:10 Zpravodajské Noeviny: 17. 2. 2015 22:25 Přejeme si... 22:40 Terra Santa News: 11. 2. 2015 23:25 Zprávy z Věčného města: 16. 2. 2015 23:40 U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (106. díl).

Středa 18. 2. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 17. 2. 2015 6:20 Noční univerzita: Mgr. Jan Špilár - Církevní právo - rozvod 7:35 Dvanáct rwandských mučednic [P] 7:50 Sakartvelo: Země pod Kavkazem 8:45 Ars Vaticana (9. díl) 9:00 Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě 9:45 Zprávy z Věčného města: 16. 2. 2015 10:00 Generální audience [L] 11:25 Poselství svatých: František z Assisi 11:35 Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Po stopách Bernadety 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe 13:00 Na koberečku 13:10 Díler Božího

TELEVIZE
DOBRÝCH ZPRÁV

NOE

■ Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

slova 13:30 U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (106. díl) 14:55 Na jedné lodi (5. díl) 16:05 Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce 16:30 Mše svatá Popeleční středy [L] 18:40 Sedmihlásky - Letěly dvě holuběnky 18:45 Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tajuplná jeskyně 18:55 Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce [P] 19:15 Terra Santa News: 18. 2. 2015 [P] 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Večer chval [L] 21:15 P. Vojtěch Kodet - Postní obnova: Popeleční středa [P] 21:55 Noční univerzita: P. Karel Satoria - Vnitřní struktura křesťanské modlitby [P] 23:05 Generální audience Svatého otce 23:35 Pomoc, která se točí 0:05 Česká hudba na zámcích Moravy a Slezska: Ostrava-Vítkovice.

Čtvrtek 19. 2. 2015

6:05 Posloví nádeje 6:35 Po cestách víry (3. díl): Z Jeruzaléma do Kafarnaum 7:30 Bez hábitu naživo: z kláštera Kongregace milosrdných sester sv. Kříže v Kroměříži 8:35 Terra Santa News: 18. 2. 2015 8:55 P. Vojtěch Kodet - Postní obnova: Popeleční středa 9:30 Zpravodajské Noeviny: 17. 2. 2015 9:45 Přejeme si... 10:05 Noemova pošta: únor 11:40 Sedmihlásky - Letěly dvě holuběnky 11:45 Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tajuplná jeskyně 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:20 Česká hudba na zámcích Moravy a Slezska: Ostrava-Vítkovice 13:20 Volání: Etiopie 13:35 Generální audience Svatého otce 14:05 Osmý tón Svatého Hostýna 14:30 Buon giorno s Františkem 15:35 Noeland (33. díl) 16:05 Zpravodajské Noeviny: 17. 2. 2015 16:20 Bratr Prem Bhai 16:35 Zachraňme kostely (11. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích 16:55 Přejeme si... 17:10 Plnou parou do srdce Beskyd 17:50 Volání: Etiopie 18:00 Animované biblické příběhy: Samuel 18:25 Sedmihlásky - Letěly dvě holuběnky 18:30 Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tisíce světél 18:40 Cesta k andělům (90. díl) 19:35 Zpravodajské Noeviny: 19. 2. 2015 [P] 20:00 Cvrlikání [P] 21:10 Putování po evropských kláštřích: Klášter karmelitů ve Weelde, Belgie 21:40 Zpravodajské Noeviny: 19. 2. 2015 22:00 P. S. 22:10 Vatican magazine (802. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 22:45 Jazzový skřítek a jeho Pekáč 23:05 Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce 23:25 Ars Vaticana (10. díl) 23:35 Krasohled - Revue Salve (12. díl) 0:05 Zpravodajské Noeviny: 19. 2. 2015 0:20 Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce 0:35 Vyržet a nepadnout.

Pátek 20. 2. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 19. 2. 2015 6:20 Pomoc, která se točí 6:45 Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce 7:05 Z pohledu kardinála 7:35 Na pořadu rodina - Ve zdraví i v nemoci 8:40 Dokonalé rozpúšťadlo 8:50 Noční univerzita: P. Karel Satoria - Vnitřní struktura křesťanské modlitby 10:00 Na koberečku 10:10 Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe 11:05 Kalvária Nitrianské Pravno 11:40 Sedmihlásky - Letěly dvě holuběnky 11:45 Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tisíce světél 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Přejeme si... 13:05 P. Vojtěch Kodet - Postní obnova: Popeleční středa 13:45 Pocta N. Paganinimu 14:35 Ars Vaticana (10. díl) 14:45 Zpravodajské Noeviny: 19. 2. 2015 15:00 Křížová cesta:

Já jsem s Tebou 15:20 Bez hábitu naživo: z kláštera Kongregace milosrdných sester sv. Kříže v Kroměříži 16:25 Posloví nádeje 17:05 Po cestách víry (3. díl): Z Jeruzaléma do Kafarnaum 18:00 Dvanáct rwandských mučednic 18:25 Sedmihlásky - Letěly dvě holuběnky 18:30 Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Zázraky Pražského Jezulátka 18:40 Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce 19:00 Putování po evropských kláštřích: Klášter karmelitů ve Weelde, Belgie 19:30 Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír 19:40 Zprávy z Věčného města: 20. 2. 2015 [P] 20:00 Kulatý stůl: Křesťané v režimech nesvobody [L] 21:35 Zachraňme kostely (11. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích 22:00 Křížovatkyně Jana Sokola (1. díl) 22:30 Přejeme si... 22:45 Cesta k andělům (90. díl) 23:35 Bratr Prem Bhai 23:50 Volání: Etiopie 0:00 Dům ze skla? (2. díl).

Sobota 21. 2. 2015

6:05 Zprávy z Věčného města: 20. 2. 2015 6:15 Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír 6:25 Bratr Prem Bhai 6:35 Krasohled - Revue Salve (12. díl) 7:05 Jak potkávat svět s Janem Hališkou 8:30 Noeland (33. díl) 8:55 Sedmihlásky - Letěly dvě holuběnky 9:00 Animované biblické příběhy: Samuel 9:25 Poselství svatých: František z Assisi 9:40 Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce 10:00 P. Vojtěch Kodet - Postní obnova: Popeleční středa 10:40 Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce 10:55 Chiara Luce Badano - Neobyčejný příběh obyčejné dívky 11:45 Dokonalé rozpúšťadlo 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka 12:10 Zpravodajské Noeviny: 19. 2. 2015 12:25 P. S. [P] 12:35 Zprávy z Věčného města: 20. 2. 2015 12:45 Křížovatkyně Jana Sokola (1. díl) 13:15 Přejeme si... 13:35 Živě s biskupem: biskup Pavel Posád 14:40 Terra Santa News: 18. 2. 2015 15:00 Cvrlikání 16:10 Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír 16:17 Katedrála 16:35 Muzikanti, hrajte (7. díl): Vlčnovjanka 18:00 Příběhy odvahy a víry: Popraviště Butovo (1. díl): Ruská Golgota 18:25 Sedmihlásky - Letěly dvě holuběnky 18:30 Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Zázraky Pražského Jezulátka 18:40 Po cestách víry (3. díl): Z Jeruzaléma do Kafarnaum 19:30 V souvislostech (86. díl) [P] 20:00 Tajemství sv. Terezie 20:55 Harfa Noemova [P] 21:20 Buon giorno s Františkem 22:25 P. S. 22:35 Zprávy z Věčného města: 20. 2. 2015 22:45 Noční univerzita: Mgr. Jan Špilár - Církevní právo - rozvod 0:05 Pocta N. Paganinimu.

Neděle 22. 2. 2015

6:15 Ars Vaticana (10. díl) 6:25 Posloví nádeje 7:00 Cvrlikání 8:10 Dvanáct rwandských mučednic 8:30 Živě s biskupem: biskup Pavel Posád 9:35 Zprávy z Věčného města: 20. 2. 2015 10:00 Mše svatá z kostela sv. Jiljí: ve Vlašimi [L] 11:10 Na koberečku 11:20 Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:15 V souvislostech (86. díl) 12:35 20 let Telepace na Slezské lili 12:45 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:40 Tajemství sv. Terezie 14:35 Telom i dušou 14:45 Noční univerzita: P. Karel Satoria - Vnitřní struktura křesťanské modlitby 15:55 Bez hábitu naživo: z kláštera Kongregace milosrdných sester sv. Kříže v Kroměříži 16:55 Sedmihlásky 17:00 Noeland (34. díl) 17:30 Animované biblické příběhy: David a Goliáš [P] 18:00 Budu pomáhat: Smišek 18:05 Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce 18:20 Zprávy z Věčného města: 20. 2. 2015 18:30 Díler Božího slova 18:50 Chiara Luce Badano - Neobyčejný příběh obyčejné dívky 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 P. Vojtěch Kodet - Postní obnova: 1. neděle postní (Pokusení na poušti) [P] 20:45 Vatican magazine (803. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 21:15 Má vlast: Uničov [P] 22:20 V souvislostech (86. díl) 22:40 Po cestách víry (3. díl): Z Jeruzaléma do Kafarnaum 23:35 Ars Vaticana (10. díl) 23:45 Polední modlitba Sv. otce Františka 0:00 Zpravodajský souhrn týdne.

Římskokatolická farnost Lidečko vás zve na **POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU** na téma „Bohu patří srdce mé, On mě nikdy nezklame“ v sobotu **28. února 2015 v kulturním domě v Lidečku**. Přednáší **P. Marek Dunda**, lidový misionář a koordinátor katolického časopisu *Milujte se!*.

Program: • 8.30 – zahájení, modlitba růžence světla • 9.00 – I. přednáška, meditace • 10.30 – II. přednáška, meditace • 11.30 – modlitba bolestného růžence • 12.00 – oběd, přestávka • 13.30 – konference, odpovědi na vaše dotazy • 14.30 – III. přednáška, meditace • 15.30 – křížová cesta ve farním kostele, svátost smíření • 16.30 – mše svatá ve farním kostele, závěr duchovní obnovy.

Všichni účastníci mají zajištěné občerstvení a oběd. **Do 23. února 2015** odevzdejte na faře v Lidečku **příhlášku s rezijním poplatkem 150 Kč, studenti 80 Kč**. Můžete se závazně přihlásit i na e-mail faralidecko@seznam.cz nebo telefonicky na 731 621 105. Poplatek pak zaplatíte na místě. Vezměte si s sebou Písmo svaté NZ a sešit na poznámky. Při obnově bude prodej duchovní literatury.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvu na **postní duchovní obnovu** na téma „OBJEVIT MÍRU UTRPENÍ SVĚTA V JEŽIŠOVĚ SRDCI“, která má přímou souvislost s vyhlášenou přípravou na eucharistické kongresy v roce 2015. Duchovní obnova se uskuteční **ve dnech 7.-8. března 2015**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 2. března 2015** na e-mail: info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

CENTRUM NADĚJE A POMOCI, Vodní 13, Brno – PROGRAMY

Čtvrtek 19. února 2015 • DISKUSNÍ SETKÁNÍ PRO PÁRY I JEDNOTLIVCE „UMĚNÍ KOMUNIKACE“. Tajemství spokojeného manželství tkví v láskyplné komunikaci. Záleží na obou manželích, kolik do vzájemného vztahu investují, nelze čekat, až se ten druhý změní. Jak tedy navzájem ve vztahu komunikovat, se dozvíte na tomto setkání.

Pátek 20. února 2015 • ODVAHA ŽÍT ZDRAVĚ. Jediné diskusní setkání, na kterém se můžete dozvědět, co je možné udělat pro zdraví ženy v souladu s nejnovějšími poznatky. Nabízíme řešení mnohých gynekologických problémů. Možná Vám též bylo řečeno, že některé potíže se jinak než užíváním hormonální antikoncepce či jiných hormonů řešit nedají. O tom, že to jde, a zdravě, efektivně, srozumitelně, bez vedlejších zdravotních účinků, si budeme povídat právě na tomto setkání. I když se daná problematika týká zdraví ženy, mohou přijít také muži, kterým na zdraví jejich manželek, snoubenek, sester či dcer záleží.

Čtvrtek 26. února 2015 • JAK PŘEŽÍT PUBERTU SVÝCH DĚTÍ. Puberta může být náročná nejen pro dospívající děti, ale i pro jejich rodiče. Jak ji přežít, jak si nezníčit vzájemné vztahy a jak být nápomocný svým potomkům? O tom si budeme povídat na našem setkání.

Příhlášky a bližší informace o jednotlivých programech jsou na www.cenap.cz.

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory nabízí **ve dnech 23. – 26. 3. 2015 DUCHOVNÍ OBNOVU PRO SENIORY A SENIORSKÉ MANŽELSKÉ PÁRY s P. Janem Rybářem SJ.** Místo konání: **Marianum, Janské Lázně.**

Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové • tel.: 495 063 661 nebo 737 215 328 • e-mail: dcs@bihk.cz.

SIGNÁLY.CZ HLEDÁJÍ PROGRAMÁTORA

Komunitní web pro křesťanskou mládež hledá PHP programátora. Možné i na částečný úvazek nebo jako dlouhodobá brigáda pro studenty. **Kontakt:** vyvoj@signaly.cz • **web:** www.signaly.cz.

Liturgická čtení

Neděle 15. 2. – 6. neděle v mezidobí

1. čt.: Lv 13,1–2.45–46
Ž 32(31),1–2.5.11
Odp.: 7 (*Tys mě útočíš, zahrneš mě radostí ze záchrany.*)
2. čt.: 1 Kor 10,31–11,1
Ev.: Mk 1,40–45

Pondělí 16. 2. – ferie

1. čt.: Gn 4,1–15.25
Ž 50(49),1+8.16bc–17.20–21
Odp.: 14a (*Přinášej Bohu obět chvály.*)
Ev.: Mk 8,11–13

Úterý 17. 2. – nez. památka sv. Alexia a druhů

1. čt.: Gn 6,5–8; 7,1–5.10
Ž 29(28),1a+2.3ac–4.3b+9b–10
Odp.: 11b (*Hospodin dá požehnání a pokoj svému lidu.*)
Ev.: Mk 8,14–21

Středa 18. 2. – Popeleční středa

1. čt.: J1 2,12–18
Ž 51(50),3–4.5–6a.12–13.14+17
Odp.: srov. 3a (*Smiluj se, Pane, neboť jsme zhřešili.*)
2. čt.: 2 Kor 5,20–6,2
Ev.: Mt 6,1–6.16–18

Čtvrtek 19. 2. – ferie

1. čt.: Dt 30,15–20
Ž 1,1–2.3.4+6
Odp.: Ž 40(39),5a (*Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.*)
Ev.: Lk 9,22–25

Pátek 20. 2. – ferie

1. čt.: Iz 58,1–9a
Ž 51(50),3–4.5–6a.18–19
Odp.: 19b (*Zkroušeným a pokorným srdcem, Bože, nepohrdneš.*)
Ev.: Mt 9,14–15

Sobota 21. 2. – připomínka sv. Petra Damianiho

1. čt.: Iz 58,9b–14
Ž 86(85),1–2.3–4.5–6
Odp.: 11a (*Pouč mě o své cestě, Hospodine, abych kráčel v tvé pravdě.*)
Ev.: Lk 5,27–32

BREVIÁŘ PRO LAIKY

14. – 21. ÚNORA 2015

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 15. 2.		PO 16. 2.		ÚT 17. 2.		ST 18. 2.		ČT 19. 2.		PÁ 20. 2.		SO 21. 2.			
Antifona	919	1029	934	1045	949	1061	270	299	270	299	270	299	270	299		
Žalm	784	883	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	935	1045	949	1062	271	300	272	301	271	300	272	301		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	1107	1232	1198	1330	1214	1347	1229	1364		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	1108	1232	1199	1331	1214	1347	1229	1364		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	953	1066	274	304	277	308	281	311	284	315		
Antifona k Zach. kantiku	693	783	939	1050	1308	1452	274	304	278	308	281	312	284	316		
Prosby	924	1034	939	1050	953	1066	274	304	278	308	281	312	284	316		
Závěrečná modlitba	693	783	939	1050	1308	1452	275	305	278	309	282	312	285	316		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	273	302	273	302	273	302	273	302		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	273	303	273	303	273	303	273	303		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	275	305	279	309	282	313	285	316		
Závěrečná modlitba	693	783	943	1054	957	1071	275	305	278	309	282	312	285	316		
Nešpory:																
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	959	1072	268	298	269	299	268	298	268	297
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	1193	1324	1208	1341	1224	1358	286	318
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	1193	1324	1209	1341	1224	1359	808	908
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	962	1076	276	306	280	310	283	314	286	318
Ant. ke kant. P. M.	693	782	694	783	948	1060	962	1452	276	307	280	310	283	314	287	319
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	963	1076	277	307	280	310	283	314	287	319
Záv. modlitba	693	783	693	783	948	1061	1308	1452	275	305	278	309	282	312	289	321
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

NOVINKA MCM s. r. o.

KŘÍŽOVÁ CESTA PRO VDOVY

Mgr. Alenka Panáková • Ilustrace Mgr. Lucie Mrtvá

Lidská samota je pro každého člověka těžkým stavem. V dnešním složitém světě ji prožívá mnoho lidí kolem nás, mezi nimi velký zástup vdov a vdovců. Mezi těmi, kteří nás učí důstojně obstát v tomto nelehkém období, stále stojí na prvním místě sám Boží Syn. Zvláštním způsobem promlouvají k osamocенému lidskému srdci zastavení křížové cesty. A tato křížová cesta je určena právě vdovám a vdovcům, ke každému zastavení je připojena ilustrace. Spojení s trpícím Kristem může ovdovělým pomoci najít nové duchovní bohatství v jejich osamocенém životě.

Matrice cyrilometodějská s. r. o.

Brož., křídový papír, 120x190 mm, 42 stran, 49 Kč

Z DŘÍVE VYDANÝCH TITULŮ

HOŘKÉ UMUČENÍ PÁNA NAŠEHO JEŽÍŠE KRISTA

Anna Kateřina Emmerichová • Podle vidění augustiniánky z Dülmenu zapsal a nástinem života této omilostněné řeholnice doplnil Clemens Brentano • Doslov Arnold Guillet • Přeložil Petr Janšta • Ilustrace - rytiny G. Doré

Předlohou pro toto vydání díla blahoslavené A. K. Emmerichové byla nová edice nakladatelství Christiana-Verlag, Stein am Rhein. Brentanův životopis Anny Kateřiny i jeho zdrženlivé vysvětlující vstupy do proudu vyprávění dokreslují autenticitu úžasného dění v pozemské i nehmotné realitě. Šíře, bohatost i propojení dějů ve vidění stigmatizované mys-

tičky, její oběti, utrpení a nad to vše nejmocnější obraz Krista Vykupitele se do hloubky dotknou každého lidského srdce.

Matrice cyrilometodějská s. r. o. • První vydání v MCM s. r. o. Váz., 135x205 mm, 432 stran, 395 Kč

HODINY UTRPENÍ NAŠEHO PÁNA JEŽÍŠE KRISTA

Luisa Piccarreta • Z italského přeložil P. ThLic. Filip M. Antonín Stajner

Luisa Piccarreta (1865–1947) z jihoitalského Corata, dobrovolná oběť na smír s Bohem, pod poslušností v 36 svazcích zaznamenala své mystické zážitky a napsala dvě knihy. V této druhé knize, v událostech jednotlivých hodin od rozloučení Ježíše s Matkou až po pohřbení mystička vstupuje do tělesného i vnitřního utrpení až intimními akty účasti. K cíli, který sama knížce vytyčila, vede duše v závěru každé kapitoly v *Zamyšleních a zbožných cvičeních*, jež konfrontací láskyplného Kristova sebedarování a bezmezného lidské hříšnosti čtenáře naléhavě burcuje k duchovní aktivitě.

Matrice cyrilometodějská s. r. o.

Brož., 124x189 mm, 262 stran, 197 Kč

LIST PŘÁTELŮM KŘÍŽE

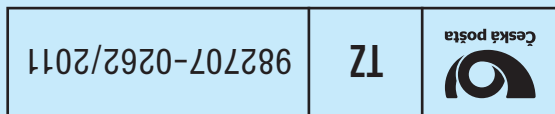
Sv. Ludvík Maria Grignion z Montfortu

Vroucí a dojemný okružní list apoštola Kříže a mariánské úcty. Každý čtenář této knížky má volit: buď být přítelem Kříže, nebo nepřitelem Kříže. Podle svatého Ludvíka je přítel Kříže člověkem omilostněným, neboť je povznesen nad pouhý rozum a je obrněný proti smyslům, protože žije ve světle čisté víry a vroucí lásky ke Kříži. Přítel Kříže vítězí nad satanem, světem a tělem.

Matrice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 56 stran, 63 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matrice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Matrice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matrice cyrilometodějské. Vydává Matrice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matrice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Vitek, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravy. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matrice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávkový týdeník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz; Registrace MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugaře aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.